

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Strasbourg den 5.4.2022
COM(2022) 151 final

2022/0100 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ämnen som bryter ned ozonskiktet och om upphävande av förordning (EG)
nr 1005/2009**

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2022) 157 final} - {SWD(2022) 98 final} - {SWD(2022) 99 final} -
{SWD(2022) 100 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

- **Motiv och syfte med förslaget**

Problemdefinition och mål

Genom den europeiska gröna given lanserades en ny tillväxtstrategi för EU som syftar till att omvandla EU till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi. Den bekräftar kommissionens ambition att höja sina klimatmål och göra Europa till den första klimatneutrala kontinenten senast 2050. Den har även som mål att skydda medborgarnas hälsa och välbefinnande från klimat- och miljörelaterade risker och effekter. Som svar på det brådskande behovet av klimatåtgärder höjde EU sin klimatambition genom förordning (EU) 2021/1119 (*den europeiska klimatlagen*)¹, som antogs 2021. I klimatlagen fastställs ett bindande mål för nettominskning av växthusgasutsläpp på minst 55 % fram till 2030 jämfört med 1990 års nivåer och klimatneutralitet i EU senast 2050. EU har också ökat sitt ursprungliga nationellt fastställda bidrag enligt Parisavtalet om klimatförändringar från en minskning av växthusgasutsläppen med minst 40 % fram till 2030 till en nettominskning av växthusgasutsläppen på minst 55 %. För att uppnå dessa mål och för att vi ska ha en chans att begränsa ökningen av den globala medeltemperaturen till högst 1,5 °C måste alla instrument som är av betydelse för utfasningen av fossila bränslen i EU:s ekonomi stärkas.

Ozonnedbrytande ämnen är syntetiska kemikalier som efter utsläpp ofta når den övre atmosfären och skadar det stratosfäriska ozonskikt som skyddar jordens yta från farlig UV-strålning från solen. Denna skada ger upphov till det så kallade ozonhålet som har betydande negativa effekter på vår hälsa och på biosfären, vilket i sin tur medför höga ekonomiska kostnader. Ozonnedbrytande ämnen är också starka växthusgaser med hög global uppvärmningspotential.

Tack vare de globala åtgärder som vidtagits för att bekämpa nedbrytningen av ozonskiktet inom ramen för Montrealprotokollet om ämnen som bryter ned ozonskiktet som antogs 1987 (*protokollet*) är ozonhålet på väg att återhämta sig. Detta kan dock bara ske under förutsättning att befintliga krav uppfylls och eventuella nya problem snabbt åtgärdas. Betydande klimatförändringar har också uppnåtts; under perioden 1988–2010 var till exempel dessa förändringar fem till sex gånger större än de som uppnåddes under Kyotoprotokollets första åtagandeperiod 2008–2012². År 2019 uppskattade forskarna att genomförandet av protokollet hade lett till att man kunnat undvika så mycket som 1,1 °C uppvärmning över delar av Arktis³.

Det är därför viktigt att EU undviker en tillbakagång och säkerställer att dess politik för ozonnedbrytande ämnen anpassas till målen i den europeiska gröna given, protokollet och Parisavtalet.

Förordning (EG) nr 1005/2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet är det viktigaste instrumentet för att bekämpa ozonnedbrytande ämnen i EU. Dess allmänna mål är att förhindra utsläpp av ozonnedbrytande ämnen och se till att protokollet följs. Förordningen om

¹ EUT L 243, 9.7.2021, s. 1.

² Unep (2011). *A critical link in protecting the climate and the ozone layer*. <https://www.unep.org/resources/report/hfcs-critical-link-protecting-climate-and-ozone-layer>.

³ Rishav Goyal et al. 2019. *Reduction in surface climate change achieved by the 1987 Montreal Protocol*.

ämnen som bryter ned ozonskiktet lades fram för en Refit-utvärdering⁴, där man drog slutsatsen att förordningen i allmänhet var ändamålsenlig, men att den kunde anpassas bättre till den europeiska gröna given och att dess innehåll skulle kunna förbättras något.

Förslaget syftar till att ersätta förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet samtidigt som man bibehåller en strikt kontrollnivå, i synnerhet för att kunna genomföra följande:

1. Anpassa åtgärderna till den europeiska gröna given genom att föreskriva ytterligare utsläppsminskningar som är genomförbara till rimliga kostnader.
2. Säkerställa en mer omfattande övervakning av ozonnedbrytande ämnen, inklusive av ämnen som (ännu) inte kontrolleras.
3. Förenkla och förbättra de befintliga reglernas effektivitet för att minska de administrativa kostnaderna.
4. Förbättra tydligheten och samstämmigheten med andra regler.

Bakgrund

Till följd av ozonnedbrytningen och det ”ozonhål” som upptäcktes på 1980-talet enades det internationella samfundet om att vidta åtgärder inom ramen för Wienkonventionen för skydd av ozonskiktet från 1985. I konventionens protokoll fastställs en global utfasningsplan för produktion och användning av nästan 100 ozonnedbrytande ämnen. Protokollet och efterföljande beslut från dess 197 parter har skapat en övergripande rättslig ram för kontroll av ozonnedbrytande ämnen.

EU och dess medlemsstater är parter i protokollet och därmed skyldiga att följa utfasningsplanerna för de olika grupperna av ozonnedbrytande ämnen. Alla utfasningsdatum för industriländerna har nu passerat.

Genom förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet förbjuds därför generell produktion av, handel med och användning av ozonnedbrytande ämnen, med några få undantag för specifika användningsområden. Många ozonnedbrytande ämnen fasades ut i unionen redan innan man kommit överens om en övergripande tidsplan inom ramen för protokollet. Förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet går också längre än protokollet genom att begränsa handeln med och användningen av produkter och utrustning med ozonnedbrytande ämnen. Slutligen omfattar bilaga I till förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet de ozonnedbrytande ämnen som kontrolleras enligt protokollet och bilaga II så kallade nya ämnen som (ännu) inte kontrolleras av protokollet.

Förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet kompletteras av kommissionens beslut 2010/372/EU om användning av kontrollerade ämnen som agens i tillverkningsprocesser, kommissionens förordning (EU) nr 1088/2013 beträffande ansökningar om import- eller exportlicenser för produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av haloner för användningsområden av avgörande betydelse på luftfartyg och kommissionens förordning (EU) nr 291/2011 om viktiga användningsområden för andra kontrollerade ämnen än klorfluorkolväten för laboratorie- och analysändamål.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Den föreslagna förordningen (liksom den nuvarande förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet) har många likheter med förordning (EU) nr 517/2014 om fluorerade

⁴ Utvärdering av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet {SWD(2019) 407 final} https://ec.europa.eu/clima/sites/default/files/ozone/docs/swd_2019_406_en.pdf

växthusgaser⁵ som håller på att ses över parallellt. Dessa två förordningar måste gemensamt säkerställa att unionen uppfyller sina skyldigheter avseende ozonnedbrytande ämnen och fluorkolväten enligt protokollet. Även om de två översynerna inte påverkar varandra direkt fokuserar de på nästan samma intressenter, sektorer och verksamheter (handel, användning av utrustning osv.) och använder liknande kontrollmetoder, inbegripet ett system för handelslicenser i enlighet med vad som krävs i protokollet. Både industrin och myndigheter har därför begärt att de relevanta reglerna i förordningarna i hög grad ska vara anpassade till varandra (t.ex. när det gäller tullkontroller, regler om läckage, definitioner osv.).

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

I förordning (EU) 2021/1119 fastställs ett bindande mål om klimatneutralitet i unionen senast 2050 för att uppnå Parisavtalets långsiktiga temperaturmål. För att uppnå klimatneutralitetsmålet fastställs i den europeiska klimatlagen också EU:s bindande klimatmål för 2030 om en minskning av nettoväxthusgasutsläppen med minst 55 % jämfört med 1990 års nivåer. Både målen för 2030 och för 2050 kräver en anpassning av all relevant EU-politik. Även om de ozonnedbrytande ämnenas relevans för klimatet inte räknas med i dessa mål leder alla åtgärder som vidtas för att förhindra och ytterligare minska utsläppen av ozonnedbrytande ämnen till ytterligare minskningar som kan bidra till att uppnå temperaturmålet enligt Parisavtalet.

Det finns också nära kopplingar till avfallspolitiken⁶ och kemikaliepolitiken⁷ samt till tullagstiftningen och marknadskontrollagstiftningen. Syftet med den aktuella översynen är ökad tydlighet genom att dessa rättsakter tydligare anpassas efter varandra. Direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp och förordning (EG) nr 166/2006 om upprättande av ett europeiskt register över utsläpp och överföringar av föroreningar håller också på att ses över.

Sistnämnda innebär en övervakning av utsläppen av ozonnedbrytande ämnen, men mer detaljerade uppgifter skulle behövas för att komplettera de rapporteringsdata som samlas in enligt förordningen. Enligt direktivet om industriutsläpp fastställs gränsvärden för utsläpp av den behöriga myndigheten och dessa bör inte överskrida utsläppsnivåer som motsvarar bästa tillgängliga teknik. När det gäller kontroll av industriutsläpp skulle man på ett mer systematiskt sätt behöva ta hänsyn till ozonnedbrytande ämnen som en viktig miljöparameter vid utarbetandet av referensdokument för bästa tillgängliga teknik. Med tanke på betydelsen av utsläpp från uttjänt isoleringsskumplast som innehåller ozonnedbrytande ämnen finns det starka synergieffekter med målen för den cirkulära ekonomin och EU:s avfallspolitik. En riktad översyn av ramdirektivet om avfall genomförs 2023 och konsekvensbedömningsarbetet har påbörjats. Detta är ett bra tillfälle att stärka kopplingarna till förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Detta förslag grundar sig på artikel 192.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i linje med målet att bevara, skydda och förbättra miljön, skydda människors hälsa och främja åtgärder på internationell nivå i syfte att hantera klimatförändringarna.

⁵ EUT L 150, 20.5.2014, s. 195.

⁶ T.ex. förordning (EG) nr 1013/2006 om gränsöverskridande avfallstransporter, direktiv 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning samt ramdirektivet om avfall (direktiv 2008/98/EG).

⁷ T.ex. Reach (förordning (EG) nr 1907/2006), direktivet om industriutsläpp (direktiv 2010/75/EU) och förordning (EG) nr 166/2006 om det europeiska registret över utsläpp och överföringar av föroreningar.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Förslaget kompletterar den EU-lagstiftning som funnits på EU-nivå sedan 2000 och är tvivelsutan förenligt med subsidiaritetsprincipen av följande skäl:

För det första är skyddet av klimatsystemet en gränsöverskridande fråga. Enskilda medlemsstater kan inte lösa problemen på egen hand. Problemets omfattning kräver åtgärder i hela EU och i hela världen.

Förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet innehåller förbud mot produktion, utsläppande på marknaden och vidare leverans, import, export och användning av kontrollerade ämnen och av produkter och utrustning som använder dessa ämnen. Den berör därför den inre marknads funktion. För att EU:s inre marknad ska fungera väl och för den fria rörligheten för varor är det i högsta grad önskvärt om sådana åtgärder vidtas på EU-nivå.

I protokollet betraktas EU som en regional organisation för ekonomisk integration, och EU måste därför uppfylla protokollets skyldigheter på unionsnivå (t.ex. rapportering, licenssystem, minskad användning). Detta kräver tillämplig lagstiftning på samma nivå och det skulle vara mycket svårt, för att inte säga omöjligt, att med 27 olika nationella system efterleva dessa krav i protokollet.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen. Åtgärderna bygger på en grundlig bedömning av deras kostnadseffektivitet.

Generellt sett innebär förslaget främst förbättringar av vissa aspekter av förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet. I de fall ytterligare begränsningar föreslås (dvs. skyldigheter avseende återvinning) säkerställer förslaget att tekniskt och ekonomiskt genomförbara alternativ finns tillgängliga. Om det av någon anledning skulle saknas sådana alternativ ska det genom förslaget gå att bevilja undantag.

De ändringar som avser rapportering är obetydliga och torde inte medföra några större kostnader för företagen. Vissa ändringar leder i stället till kostnadsbesparingar och förhindrar att företag och nationella behöriga myndigheter i onödan belastas med administrativa bördor (t.ex. avskaffande av kvotfördelningssystemet).

Inga närmare bestämmelser föreslås på områden där målen bättre kan uppnås genom åtgärder på andra politikområden, till exempel genom lagstiftning om avfall eller märkning. Syftet är att undvika överlappningar som kan leda till otydlig ansvarsfördelning och skapa ytterligare bördor för offentliga myndigheter och företag.

- **Val av instrument**

Det rättsliga instrument som valts är en förordning eftersom förslaget syftar till att ersätta och förbättra förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet samtidigt som dess allmänna struktur för kontrollåtgärder (förbud, undantag och avvikelser, rapportering) bibehålls. Förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet har visat sig vara effektiv och ändamålsenlig. Eftersom förslaget innehåller flera anpassningar och ändringar av förordningens struktur bör förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet upphävas och ersättas med en ny förordning för att säkerställa klarhet angående rättsläget. Alla större ändringar (dvs. upphävande eller ersättning av förordningen med ett direktiv) skulle i onödan belasta medlemsstaterna och skapa ytterligare osäkerhet för de företag som är verksamma inom denna sektor.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Den 26 november 2019 offentliggjorde kommissionen sin utvärderingsrapport⁸ om genomförandet av förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet i enlighet med kraven på bättre lagstiftning. Nämnden för lagstiftningskontroll tillstod att utvärderingsresultaten var väl underbyggda men rekommenderade att man bättre beskriver i) vad som uppnåtts med den gällande förordningen utöver tidigare resultat, ii) EU:s globala roll på detta område och iii) behovet av en fortsatt hög ambitionsnivå, särskilt när det gäller klimatåtgärder. Nämnden föreslog också att texten görs mer läsvänlig för den som inte är sakkunnig. Med dessa förslag i åtanke har relevanta delar av utvärderingen skrivits om.

Utvärderingen visade att förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet säkerställer efterlevnad av protokollet och att den inspirerar tredjeländer att göra detsamma. Den har garanterat en hög miljöambition genom att eliminera merparten av tidigare användningsområden för ozonnedbrytande ämnen, samtidigt som den har säkerställt lika villkor för berörda industrier och företag i medlemsstaterna. I utvärderingen drogs därför slutsatsen att de flesta skyldigheter och åtgärder i den nuvarande förordningen är ändamålsenliga och därför bör fortsätta att gälla.

I utvärderingen konstateras dock också att åtgärderna inte är helt anpassade till den europeiska gröna given och att det skulle vara möjligt att uppnå ytterligare utsläppsminskningar till rimliga kostnader. Framför allt skulle man till relativt låga kostnader avsevärt kunna minska mängden utsläpp som påverkar ozonskiktet och klimatet om ozonnedbrytande ämnen i vissa byggnadsmaterial som innehåller skumplast som blåsts med ozonnedbrytande ämnen systematiskt återvinns och förstörs eller återanvänds. Dessutom skulle vissa åtgärder kunna bli effektivare eller till och med kunna avskaffas, eftersom de i praktiken har blivit inaktuella nu när användningen av ozonnedbrytande ämnen har blivit allmänt förbjuden. Detta skulle göra det möjligt att undvika delvis onödiga administrativa kostnader. Dessutom konstaterades vissa brister i övervakningen. Slutligen konstaterades att vissa av reglerna inte var helt samstämmiga med annan EU-lagstiftning. EU-lagstiftningen omfattar bland annat tullagstiftning och gränskontrollskyldigheter. På samma sätt finns det ett visst utrymme för förenkling, förbättring och förtydliganden när det gäller förordningens samstämmighet.

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionen genomförde ett brett samråd med berörda parter, bland annat ett offentligt samråd på nätet 13 juli 2020 – 9 november 2020⁹. Ett riktat samråd med 42 berörda parter anordnades också, anpassat för företag som använder ozonnedbrytande ämnen, icke-statliga organisationer och behöriga myndigheter. Slutligen hölls en webbaserad workshop för berörda parter den 26 februari 2021 för att presentera de preliminära resultaten av konsekvensbedömningen och be dem att lämna synpunkter på bristerna i befintlig data. 66 intressenter deltog.

På det hela taget var de berörda parterna eniga om att förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet fortfarande är ett verktyg som framgångsrikt används för att ta itu med ozonnedbrytningen och att det är viktigt att säkra de framsteg som gjorts.

⁸ Utvärdering av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet {SWD(2019) 407 final}.

⁹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12310-Ozone-layer-protection-revision-of-EU-rules/public-consultation_sv

Nästan alla som deltog i det offentliga samrådet höll med om att det finns ett behov av att ytterligare minska utsläppen från skumplast i slutet av livscykeln. Medlemsstaternas myndigheter och näringslivet bekräftade de betydande positiva miljöeffekterna av ett sådant alternativ. Vissa myndigheter i medlemsstaterna uttryckte oro över kostnaderna för en korrekt behandling av avfallet.

Dessutom ansåg berörda parter att en förenkling av licenssystemet, mot bakgrund av EU:s kontaktpunkt för tull¹⁰, och förstärkning av åtgärderna för att förebygga olaglig verksamhet överlag var viktiga mål. Alla företag (inbegripet de laboratorieanvändare som svarade) och offentliga myndigheter enades om alternativet som innebär en förenkling av registreringen för laboratorieändamål. Dessutom ansåg alla deltagare från industrisektorn och de flesta offentliga myndigheter att det är viktigt att avskaffa kvotsystemet. Luftfartsindustrin framhöll dessutom att ett halonförbud inte är genomförbart, vilket bekräftades av myndigheterna.

Alla intressegrupper utanför näringslivet som deltog i det offentliga samrådet lade stor vikt vid ytterligare åtgärder när det gäller rapportering, medan företagen var splittrade i denna fråga.

Många av förslagen som syftade till att säkerställa bättre samstämmighet och tydligare text lades fram av berörda parter i samband med utvärderingen och i samband med samråden inför denna översyn. Två tredjedelar av deltagarna i det offentliga samrådet betonade vikten av att säkerställa en tydligare och mer tillgänglig lagtext i förordningen.

Resultaten från samråden beaktades därför fullt ut vid utarbetandet av förslaget, särskilt när det gäller utformningen av de politiska åtgärder som övervägs och deras potentiella effekter.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen har inhämtat omfattande teknisk rådgivning från ett antal expertstudier¹¹, däribland en utförlig förberedande studie inför översynen av förordningen. Industrisektorn, medlemsstaternas myndigheter och det civila samhället uppmanades att lämna synpunkter och tekniskt stöd inför utarbetandet av studien.

- **Konsekvensbedömning**

Kommissionen har gjort en konsekvensbedömning. Tre alternativ som omfattar olika politiska åtgärder undersöktes med avseende på deras effektivitet när det gäller att uppnå de eftersträlvade målen samt deras miljömässiga, ekonomiska och sociala konsekvenser. För varje översynsmål identifierades en rad åtgärder. Åtgärderna, som kompletterar varandra och inte utesluter varandra, delades in i tre alternativ på grundval av deras förväntade kostnader för (minskade) utsläpp:

- **Alternativ 1:** omfattar åtgärder som leder till **kostnadsbesparingar eller endast mycket låga kostnader**. Det är främst inriktat på förenklingar och större samstämmighet och förtydliganden, men innehåller också en mycket kostnadseffektiv ytterligare åtgärd för att minska utsläppen; krav på återvinning av skumplast som innehåller ozonnedbrytande ämnen och som förekommer i metallklädda paneler.

¹⁰ Kommissionens förslag av den 28 oktober 2020 till förordning om inrättande av en miljö med en enda kontaktpunkt för tullen i EU och om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 (COM (2020) 673 final).

¹¹ De viktigaste studierna är följande: Ramboll (2019). Kompletterande studie för utvärderingen av förordning (EG) nr 1005/2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, SKN Enviro (2012); ytterligare bedömning av alternativ för hantering och förstöring av banker av ozonnedbrytande ämnen och fluorerade gaser i EU. Slutrapport.

- **Alternativ 2 (det rekommenderade alternativet):** samma som alternativ 1, men omfattar också ytterligare åtgärder som förväntas generera vissa kostnader, särskilt åtgärder inriktade på utsläppsminskningar, t.ex. genom ett utvidgat tillämpningsområde för skumplast som innehåller ozonnedbrytande ämnen och som kräver återvinning, samt mer omfattande övervakning och kontroll.
- **Alternativ 3** omfattar alla åtgärder som bedömts, inbegripet de som har höga kostnader för (minskade) utsläpp.

Referensscenariot, mot vilket alternativen bedömdes, förutsätter att förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet och genomförandeakterna genomförs fullt ut utan några ändringar. Alternativ 1 är det alternativ som innebär lägst kostnader. Det skulle innebära omfattande minskningar av utsläppen jämfört med referensscenariot och leda till kostnadsbesparingar för företag och myndigheter. Alternativ 2 innebär nästan en fördubbling av de ytterligare utsläppsminskningarna till måttliga kostnader. Merkostnaderna avser till stor del återvinning av skumplast för fastighetsägare. Dessa kostnader kommer dock att spridas över många år och ett stort antal personer/enheter. De totala utsläppsminskningarna i alternativ 3 är endast marginellt större än i alternativ 2, medan de ytterligare åtgärder som ingår i alternativ 3 sannolikt skulle leda till mycket höga kostnader för företagen och kan få betydande negativa effekter på sysselsättningen. Alla ändringar som rör bättre samstämmighet och tydlighet ingår i alla tre alternativen.

Efter bedömningen drogs slutsatsen att alternativ 2 är det rekommenderade åtgärdspaketet. Det leder till betydligt fler utsläppsminskningar än alternativ 1 och är därför mer förenligt med den europeiska gröna given. Dessutom är kostnaderna för minskningarna i alternativ 2 mycket rimliga jämfört med de beräknade kostnaderna i EU:s långsiktiga strategi för att uppnå klimatneutralitet. Alternativ 3 skulle å andra sidan medföra betydande kostnader för begränsade minskningar, och det är osäkert vilka potentiella miljöfördelar det skulle innebära.

Det rekommenderade alternativet kännetecknas av följande:

- Den viktigaste åtgärden för att undvika ytterligare utsläpp är ett uttryckligt krav på återvinning av vissa typer av skumplast som innehåller ozonnedbrytande ämnen¹² från bygg- och rivningsavfall och förstöring eller återanvändning av de ozonnedbrytande ämnena som ingår i dem. Åtgärden innebär en uppskattad minskning av cirka 180 miljoner koldioxidekvivalenter fram till 2050.
- Det kommer att vara förbjudet att förstöra haloner för att kunna bevara lager av icke nyproducerade haloner för undantagna användningsområden av avgörande betydelse och därigenom förhindrar man att det blir nödvändigt att återuppta produktionen av nytt halon för sådan användning.
- Alla åtgärder som syftar till att minska bördan på företag och myndigheter och/eller förbättra de befintliga kontrollerna ingår.
- Alla åtgärder för att förbättra övervakningen ingår.
- Alla åtgärder för att förbättra samstämmigheten och tydligheten ingår.

Initiativet bidrar till att de globala målen för hållbar utveckling uppnås, framför allt målet att ”bekämpa klimatförändringarna”, men också ”god hälsa och välbefinnande”, ”liv på land” samt ”hållbar produktion och konsumtion”. Det är ett resultat av principen ”digitalt som

¹² Metallklädda paneler och laminerade skivor när så är möjligt; bevisbördan vilar på ägaren/entreprenören.

standard”: genom förslaget moderniseras licenssystemet och möjligheterna med initiativet ”en miljö med en enda kontaktpunkt för tull” utnyttjas fullt ut genom att tullkontoren i medlemsstaterna kopplas elektroniskt till EU:s centrala licenssystem för ozonnedbrytande ämnen. Initiativet är också helt i linje med principen om att inte orsaka betydande skada, eftersom kontrollerna av ozonnedbrytande ämnen kommer att stärkas ytterligare och ozon- och klimatrelaterade utsläpp minskas.

Nämnden för lagstiftningskontroll avgav ett positivt yttrande men rekommenderade att man skulle förtydliga beskrivningen av åtgärderna och de konsekvenser de bedöms att få. Konsekvensbedömningen uppdaterades för att ta detta i beaktande, särskilt när det gäller åtgärderna för de största minskningarna av utsläpp från återvinning och destruktion av isoleringsskumplast.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ett viktigt fokus i förslaget är att öka de befintliga åtgärdernas effektivitet snarare än att skapa nya, eftersom det här är en förordning som redan har utvecklats under tre decennier så att skyldigheterna i protokollet kan fullgöras och hänsyn kan tas till den tekniska utvecklingen och andra tekniska lösningar.

Förslaget förväntas medföra ett antal fördelar för företagen i form av förenklingar. I synnerhet avskaffandet av kraven på registrering för användning i laboratorier kommer att leda till kostnadsbesparingar för företagen, eftersom det kommer att minska den administrativa bördan för de 2 211 laboratorier som var registrerade 2020 och som ofta är små och medelstora företag. Avskaffandet av systemet för årlig kvottilldelning minskar dessutom de administrativa kostnaderna för företag som måste ansöka om en sådan kvot varje år. Slutligen kommer det faktum att företagen kan ansöka om licenser med längre giltighetstid, istället för en licens per sändning, att minska de administrativa kostnaderna.

Den registrering och det utfärdande av licenser som avses i detta förslag kommer att genomföras genom det befintliga licenssystemet för ozonnedbrytande ämnen. En anpassning krävs för att det ska kunna kopplas samman med de nationella tullmyndigheternas system, via EU:s kontaktpunkt för tull. Genom denna sammankoppling kommer licensernas giltighet automatiskt att kontrolleras av tullen för varje enskild sändning. Fram till dess att det elektroniska systemet kan användas i alla medlemsstater kommer det nuvarande licenssystemet att fortsätta användas.

Detta innebär kostnadsbesparingar på upp till 180 000 euro per år för industrisektorn (plus engångsbesparingar på 36 000 euro) och 254 persondagar per år för myndigheter, utöver en engångsbesparing på 440 persondagar och årliga it-kostnadsbesparingar på 31 500 euro.

- **Grundläggande rättigheter**

Genom de föreslagna reglerna i detta initiativ säkerställs full respekt för de rättigheter och principer som fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte Europeiska unionens budget på något betydande sätt.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Framtida övervakning och utvärdering av förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet kommer att kunna bygga på de uppgifter som företagen rapporterar och som samlas in och aggregeras av Europeiska miljöbyrån varje år. Dessutom gör medlemsstaternas uppgiftslämnande i enlighet med artikel 26 det möjligt att i) övervaka mängden haloner som lagras för att tillgodose återstående användningsområden av avgörande betydelse och ii) rapportera om olaglig handel, vilket kan ge en fingervisning om hur anpassningen till tullbestämmelserna fungerar och om huruvida kontrollerna har förbättrats, bland annat genom uppdateringen av licenssystemet. Effektivitetsförbättringarna kommer att fastställas i förhållande till vilka resurser som fortfarande behövs för genomförandet av systemet från kommissionens sida, samt antalet (handels-) licenser som företagen fortfarande skulle behöva.

Ansvar för att verkställa återvinningen av upplagrade mängder skumplast skulle ligga på medlemsstaternas myndigheter. Det finns synergier med nationella avfallsbestämmelser där det eventuellt redan ingår övervakning av förekomster av farliga ämnen såsom ozonedbrytande ämnen i rivningsavfall, något som skulle göra det möjligt att i större utsträckning säkerställa att ozonedbrytande ämnen verkligen återvinns för destruktions.

Kommissionen kommer att övervaka genomförandet av de föreslagna åtgärderna. I detta sammanhang kommer kommissionen att ha ett nära samarbete med nationella myndigheter, t.ex. nationella experter på ozonedbrytande ämnen, tullmyndigheter och marknadskontrollmyndigheter. Den kommitté som avses i förslaget kommer att bistå kommissionen i dess arbete och vid behov diskutera frågor om ett harmoniserat genomförande av de föreslagna bestämmelserna. Man kommer också att övervaka hur Europeiska unionens domstols rättspraxis utvecklas.

Förordningens effekter bör utvärderas regelbundet och den första rapporten kommer sannolikt att publiceras under 2033. I detta sammanhang skulle det behövas en expertstudie för att bedöma de framsteg som gjorts när det gäller upplagrade mängder skumplast. I utvärderingen bör man också titta på hur de administrativa kostnaderna utvecklas.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I förslaget behålls det nuvarande kontrollsystem som föreskrivs i förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet, närmare bestämt de allmänna förbudena mot produktion, användning och handel med ozonedbrytande ämnen och produkter och utrustning som använder ozonedbrytande ämnen, och de tillämpliga undantag för ett fåtal användningsområden där alternativ fortfarande saknas (användning som råmaterial och som agens i tillverkningsprocesser, samt för viktiga analys- och laboratorieändamål). Efter utfasningen av ozonedbrytande ämnen inom nästan alla användningsområden har vissa regler inte behållits eftersom de inte längre är nödvändiga. Detta gäller särskilt systemet för tilldelning av kvoter för import och användning av undantagna ämnen och kravet på registrering av ozonedbrytande ämnen för laboratorie- och analysändamål. Genom förslaget säkerställs dessutom nödvändiga anpassningar till nyare EU-lagstiftning, särskilt förordning (EU) nr 517/2014 om fluorerade växthusgaser och kommissionens förslag om översyn av den förordningen (när det gäller definitioner, bestämmelser om sanktioner och tullmyndigheternas kontroller), förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, samt till beslut av parterna i protokollet.

Inaktuella undantag från vissa förbud har tagits bort för att få ett tydligare rättsläge och för att undvika olaglig handel. Strukturen i förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet har ändrats något för att öka samstämmigheten.

Kapitel I

I förslaget fastställs förordningens syfte, tillämpningsområde och definitioner. Ett antal definitioner i förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet har strukits för att få ett tydligare rättsläge eller på grund av att de blivit inaktuella.

KAPITEL II

I förslaget fastställs allmänna förbud mot produktion, import, utsläppande på marknaden och användning av samt handel med ozonnedbrytande ämnen.

KAPITEL III

I förslaget fastställs undantag från förbuden i kapitel I (artikel 6–14) och villkoren för dessa undantag (artikel 15).

För att säkerställa överensstämmelse med förordning (EU) nr 517/2014 måste importörer och producenter lägga fram bevis på destruktion eller återvinning för senare användning av trifluormetan som produceras som biprodukt vid produktionen av ozonnedbrytande ämnen. I förslaget klargörs också att införsel av engångsbehållare i allmänhet är förbjuden, dvs. enligt alla tullförfaranden.

KAPITEL IV

Genom förslaget uppdateras det licenssystem som fastställs i förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet för att ta hänsyn till systemets sammankoppling med EU:s kontaktpunkt för tull, vilket kommer att möjliggöra automatiska tullkontroller för varje sändning. I detta system kommer importörer och exportörer av ozonnedbrytande ämnen och produkter som använder sådana ämnen endast att behöva ansöka om en licens för näringsidkare i stället för en licens per sändning, eftersom den EU-kontaktpunkt för tull som avses i kommissionens förslag som antogs den 28 oktober 2020 möjliggör automatiska kontroller av varje sändning i realtid. Förslaget klargör också tullmyndigheternas och, i förekommande fall, marknadskontrollmyndigheternas roll i genomförandet av förbuden och begränsningarna i den föreslagna förordningen och stärker deras befogenheter att förhindra olaglig handel med ozonnedbrytande ämnen. De ekonomiska aktörernas skyldigheter har också förtydligats och anpassats för att möjliggöra en korrekt drift av EU:s kontaktpunkt för tull¹³.

I enlighet med vad som krävs enligt protokollet kvarstår förbudet mot handel med stater som inte är part i det protokollet.

KAPITEL V

För att säkerställa maximala utsläppsminskningar till rimliga kostnader föreslås att det blir obligatoriskt att återvinna ozonnedbrytande ämnen som ingår i vissa typer av skumplast som används som isoleringsmaterial i byggnader och från bygg- och rivningsavfall, och att destruera ozonnedbrytande ämnen i dessa genom godkänd teknik (eller, alternativt, genom återanvändning av skumplasten). Enligt förslaget är det förbjudet att destruera haloner för att säkerställa att haloner, där så är möjligt, återvinns och återanvänds för att på så sätt förebygga behovet av framtida produktion av halon för användningsområden av avgörande betydelse. Skyldigheterna avseende läckage i förordningen om ämnen som bryter ned ozonskiktet har

¹³ COM(2020) 673 final.

förenklats med hänsyn till förbudet mot att använda ozonnedbrytande ämnen för att fylla på produkter och utrustning, med undantag för användning av haloner i brandskyddssystem för kritiska användningsområden.

KAPITEL VI

Genom förslaget införs rapporteringsskyldigheter för medlemsstater och företag (de sistnämnda enligt en skyldighet i protokollet). För att övervakningen ska bli heltäckande har rapporteringsskyldigheterna för företag för ”nya ämnen” i bilaga II anpassats till dem som gäller för ämnen i bilaga I. Rapporteringsskyldigheterna har också utvidgats när det gäller utsläpp och försäljning i unionen. I förslaget läggs också tre nya ämnen till för att säkerställa att produktion, handel och användning av dessa övervakas på korrekt sätt. Ozonnedbrytande ämnens globala uppvärmningspotential har också lagts till i bilagorna för att öka medvetenheten om de ozonnedbrytande ämnenas påverkan på klimatet.

KAPITEL VII

I förslaget anges i vilka fall det krävs informationsutbyte och samarbete med behöriga myndigheter i en medlemsstat samt mellan medlemsstater och med behöriga myndigheter i tredjeländer.

I förslaget fastställs också att behöriga myndigheter är skyldiga att kontrollera, med ett riskbaserat tillvägagångssätt och om det finns konkreta bevis, att företag uppfyller skyldigheterna i förordningen.

Kapitel VIII

Slutligen fastställs i förslaget att nivån på och typen av administrativa sanktioner för överträdelser av förordningen måste vara effektiva, avskräckande och proportionerliga och även ta hänsyn till relevanta kriterier (såsom överträdelsens art och allvar). I synnerhet föreslås en sanktionsavgift vid olaglig produktion, användning eller handel med ozonnedbrytande ämnen eller produkter och utrustning som omfattas av denna förordning. De föreslagna bestämmelserna är anpassade till och kompletterar kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser, som antogs den 15 december 2021¹⁴.

¹⁴ COM(2021) 851 final.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ämnen som bryter ned ozonskiktet och om upphävande av förordning (EG) nr 1005/2009

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1, med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten, med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁵, med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁶, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och av följande skäl:

- (1) Genom den europeiska gröna given lanserades en ny tillväxtstrategi för unionen som syftar till att omvandla den till ett rättvist och välmående samhälle med en modern, resurseffektiv och konkurrenskraftig ekonomi. Genom den bekräftas kommissionens ambition att höja sina klimatmål och göra Europa till den första klimatneutrala kontinenten senast 2050 och den syftar till att skydda medborgarnas hälsa och välbefinnande från miljörelaterade risker och effekter. Dessutom är unionen engagerad i Agenda 2030 för hållbar utveckling och dess mål för hållbar utveckling.
- (2) Ozonskiktet skyddar människor och andra levande varelser från skadlig ultraviolett strålning (UV) från solen. Det är vetenskapligt vedertaget att kontinuerliga utsläpp av ozonnedbrytande ämnen orsakar betydande skador på ozonskiktet, vilket leder till betydande negativ påverkan på människors hälsa och ekosystemen och på biosfären samt till stora ekonomiska konsekvenser, om inga åtgärder vidtas.
- (3) Genom rådets beslut 88/540/EEG¹⁷ anslöt sig unionen till 1985 års Wienkonvention för skydd av ozonskiktet och till Montrealprotokollet om ämnen som bryter ned ozonskiktet (*protokollet*) som antogs 1987. Protokollet och dess parter efterföljande beslut utgör en uppsättning globalt bindande kontrollåtgärder som syftar till att ta itu med ozonnedbrytningen.

¹⁵ EUT [...], [...], s. [...].

¹⁶ EUT [...], [...], s. [...].

¹⁷ Rådets beslut 88/540/EEG av den 14 oktober 1988 om ingående av Wienkonventionen för skydd av ozonskiktet och Montrealprotokollet om ämnen som bryter ned ozonskiktet (EGT L 297, 31.10.1988, s. 8).

- (4) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009¹⁸ säkerställs bland annat att unionen fullgör sina skyldigheter enligt protokollet. I sin utvärdering av förordning (EG) nr 1005/2009¹⁹ drog kommissionen slutsatsen att de kontrollåtgärder som fastställs i den förordningen i allmänhet fortfarande är ändamålsenliga.
- (5) Det finns klara belägg för att de ozonnedbrytande ämnenas belastning på atmosfären har minskat och för att det stratosfäriska ozonskiktet har börjat återhämta sig. En återhämtning av ozonskiktet till den koncentrationsnivå som kunde uppmätas före 1980 förväntas dock inte uppnås före mitten av 2000-talet. Den ökade UV-strålningen utgör därför fortfarande ett betydande hot mot människors hälsa och miljön. För att undvika att återhämtningen av ozonskiktet tar ännu längre tid måste man se till att befintliga skyldigheter uppfylls till punkt och pricka och att det finns nödvändiga åtgärder för att snabbt och effektivt kunna ta itu med nya utmaningar.
- (6) De flesta ozonnedbrytande ämnen bidrar också i hög grad till den globala uppvärmningen och är bidragande faktorer till de alltmer förhöjda temperaturerna på vår planet. Med beaktande av de viktiga slutsatser som den mellanstatliga panelen för klimatförändringar (IPCC) kom fram till i sin särskilda rapport²⁰ bör det genom den här förordningen säkerställas att alla genomförbara åtgärder vidtas för att minska utsläppen av ozonnedbrytande ämnen. Minskade utsläpp bidrar till att uppnå målet i Parisavtalet, som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar²¹, om att hålla den globala temperaturökningen under detta århundrade väl under 2 °C över förindustriell nivå och att fortsätta ansträngningarna att begränsa temperaturökningen ytterligare till 1,5 °C.
- (7) För att öka medvetenheten om de ozonnedbrytande ämnenas globala uppvärmningspotential, utöver deras ozonnedbrytande potential, bör deras respektive globala uppvärmningspotential också anges i denna förordning.
- (8) Genom förordning (EG) nr 1005/2009 och tidigare unionslagstiftning infördes strängare kontrollåtgärder än vad som krävs enligt protokollet, i form av mer restriktiva regler för import och export.
- (9) I enlighet med förordning (EG) nr 1005/2009 har produktion och utsläppande på marknaden av ozonnedbrytande ämnen fasats ut för nästan alla användningsområden. Utsläppande på marknaden av produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av ozonnedbrytande ämnen har också förbjudits, utom i vissa fall då användningen av sådana ämnen fortfarande är tillåten. Även efter utfasningen av ozonnedbrytande ämnen är det under vissa omständigheter nödvändigt att fortsätta att tillåta undantag för viss användning i de fall det inte finns några alternativ att tillgå.
- (10) När det gäller de små mängder ozonnedbrytande ämnen som faktiskt används för viktiga laboratorie- och analysändamål behöver man fastställa en kontrollåtgärd som är proportionerlig i detta avseende. Registreringsskyldigheten enligt förordning (EG) nr 1005/2009 bör ersättas med ett krav på att lagra uppgifter för att möjliggöra kontroll av olaglig användning och övervakning av utvecklingen av alternativ.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet (EUT L 286, 16.9.2009, s. 1).

¹⁹ Utvärdering av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, SWD(2019) 407 final, 26.11.2019.

²⁰ IPCC:s specialrapport. *Global warming of 1.5 C* (augusti 2021).

²¹ EUT L 282, 19.10.2016, s. 4.

- (11) Utsläppande på marknaden och användning av haloner bör endast tillåtas för användningsområden av avgörande betydelse, vilket bör fastställas med beaktande av tillgången på alternativa ämnen eller tekniska lösningar och utvecklingen av internationella standarder.
- (12) Kommittén för tekniska alternativ för haloner (HTOC), som inrättats inom ramen för protokollet, angav att lagren av icke nyproducerade haloner för användningsområden av avgörande betydelse kanske inte är tillräckliga för att tillgodose behoven på global nivå, från år 2030 och framåt. För att undvika att det blir nödvändigt att nyproducera haloner för att tillgodose framtida behov är det viktigt att vidta åtgärder för att öka lagren av halon som återvunnits från utrustning.
- (13) Enligt förordning (EG) nr 1005/2009 löpte undantaget för användningsområden av avgörande betydelse för metylbromid (för karantänsändamål och före transport) ut den 18 mars 2010. Möjligheten att bevilja undantag i nödsituationer bör dock finnas kvar, närmare bestämt i händelse av oväntade skadedjursangrepp eller sjukdomsutbrott där sådan användning i nödsituation måste tillåtas enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009²² och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012²³.
- (14) De begränsningar som fastställs i denna förordning för produkter och utrustning som innehåller ozonnedbrytande ämnen bör också omfatta produkter och utrustning som är beroende av dessa ämnen för att förhindra att dessa begränsningar kringgås.
- (15) Det är viktigt att säkerställa att ozonnedbrytande ämnen får släppas ut på marknaden för regenerering i unionen. Ozonnedbrytande ämnen och produkter och utrustning som innehåller eller vars funktion kräver dessa ämnen bör också få släppas ut på marknaden för destruktion med hjälp av teknik som godkänts av parterna eller teknik som ännu inte är godkänd men som är miljömässigt likvärdig.
- (16) Engångsbehållare för ozonnedbrytande ämnen bör förbjudas med tanke på att en viss mängd ämnen oundvikligen finns kvar i dessa behållare när de töms och att ämnena därigenom släpps ut i atmosfären. I detta avseende är det nödvändigt att förbjuda import, utsläppande på marknaden, vidare leverans eller tillhandahållande på marknaden, utom för laboratorie- och analysändamål, samt export av dessa produkter.
- (17) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008²⁴ föreskrivs märkning av ämnen som klassificeras som ämnen som bryter ned ozonskiktet samt märkning av blandningar som innehåller sådana ämnen. Eftersom det är tillåtet att övergå till fri omsättning på unionsmarknaden av ozonnedbrytande ämnen som framställs för användning som råmaterial, agens i tillverkningsprocesser samt laboratorie- och analysändamål, bör dessa ämnen särskiljas från ämnen som produceras för andra ändamål.
- (18) Export av produkter och utrustning som innehåller klorfluorkolväten får undantagsvis tillåtas om det skulle vara mer fördelaktigt att låta dessa produkter och denna utrustning avsluta sin naturliga livscykel i ett tredjeland än att avvecklas och bortskaffas i unionen.

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, 27.6.2012, s. 1).

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

- (19) Eftersom produktionsprocessen av vissa ozonnedbrytande ämnen kan generera utsläpp av den fluorerade växthusgasen trifluormetan som en biprodukt, bör sådana biprodukter förstöras eller återvinnas för senare användning som ett villkor för att få släppa ut det ozonnedbrytande ämnet på marknaden. Producenter och importörer bör också vara skyldiga att dokumentera vilka åtgärder som vidtagits för att förhindra utsläpp av trifluormetan under produktionsprocessen.
- (20) För att undvika olaglig handel med förbjudna ämnen och produkter som omfattas av denna förordning bör de förbud som fastställs i förordningen samt licenskraven för handel inte bara omfatta införsel av varor till tullområdet för övergång till fri omsättning i unionen utan också tillfällig lagring och alla andra tullförfaranden som fastställs i unionens tullagstiftning. Förenklade licensförfaranden bör tillåtas för varor som lagras tillfälligt för att undvika att aktörer och tullmyndigheter belastas i onödan.
- (21) Licenssystemet för import och export av ozonnedbrytande ämnen är ett väsentligt krav enligt protokollet för övervakning av handeln och förebyggande av olaglig verksamhet i detta avseende. För att säkerställa automatiska tullkontroller i realtid på leveransnivå samt elektroniskt utbyte och lagring av information om alla sändningar av ämnen och produkter och utrustning som omfattas av denna förordning och som uppvisas för tullen är det nödvändigt att koppla samman det elektroniska licenssystemet för ozonnedbrytande ämnen med EU:s kontaktpunkt för tull som inrättas genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr.../... [fullständig hänvisning ska införas när den förordningen har antagits]²⁵. Med tanke på denna sammankoppling med EU:s kontaktpunkt för tull är det oproportionerligt att föreskriva ett licenssystem för sändningar i unionen.
- (22) För att underlätta tullkontrollerna är det viktigt att specificera vilka uppgifter som måste lämnas till tullmyndigheterna vid import och export av de ämnen och produkter som omfattas av denna förordning, samt vilka uppgifter tullmyndigheterna, och i förekommande fall marknadskontrollmyndigheterna, måste ha när de genomför de förbud och begränsningar för import och export av dessa ämnen och de produkter och den utrustning som omfattas av denna förordning.
- (23) För att säkerställa att såväl ämnen som produkter och utrustning som omfattas av denna förordning och som har importerats olagligen till unionsmarknaden inte kommer ut på marknaden igen bör de behöriga myndigheterna omhänderta eller beslagta dessa produkter för bortskaffande. Återexport av produkter som inte uppfyller kraven i denna förordning bör under alla omständigheter förbjudas.
- (24) Medlemsstaterna bör säkerställa att tullmyndigheter som utför kontroller enligt denna förordning har lämpliga resurser och lämplig sakkunskap, till exempel genom utbildning som anordnas i detta syfte, och att de är tillräckligt utrustade för att kunna hantera fall av olaglig handel med de ämnen och produkter och den utrustning som omfattas av denna förordning. Medlemsstaterna bör utpeka de tullkontor som uppfyller dessa villkor och som därför bör ges i uppdrag att utföra tullkontroller av import, export och transitering.
- (25) Samarbete och utbyte av nödvändig information mellan alla behöriga myndigheter som deltar i genomförandet av denna förordning, dvs. tullmyndigheter, marknadskontrollmyndigheter, miljömyndigheter och andra behöriga myndigheter

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../... om inrättande av en miljö med en enda kontaktpunkt för tullen i EU och ändring av förordning (EU) nr 952/2013, EUT C , , s. [fullständig hänvisning ska införas när den förordningen har antagits].

med inspektionsfunktioner, bland medlemsstaterna och inom ramen för kommissionen, är av yttersta vikt för hanteringen av överträdelser av denna förordning, särskilt olaglig handel. På grund av den konfidentiella karaktären hos utbytet av riskrelaterad tullinformation bör tullens riskhanteringssystem användas för detta ändamål.

- (26) När kommissionen utför de uppgifter som den åläggs genom denna förordning, och för att främja samarbete och lämpligt informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och kommissionen i samband med efterlevnadskontroller och olaglig handel med ozonnedbrytande ämnen, bör den bistås av unionens byrå för bedrägeribekämpning (Olaf). Olaf bör ha tillgång till all nödvändig information för att underlätta utförandet av sina uppgifter.
- (27) För att säkerställa överensstämmelse med protokollet bör import och export av ozonnedbrytande ämnen samt produkter och utrustning som innehåller eller är beroende av dessa ämnen från och till en stat som inte är part i protokollet förbjudas.
- (28) Avsiktliga utsläpp av olagliga ozonnedbrytande ämnen i atmosfären är en allvarlig överträdelse av denna förordning och bör uttryckligen förbjudas. Alla genomförbara åtgärder bör vidtas av företag för att minska oavsiktliga utsläpp av ozonnedbrytande ämnen i atmosfären, också med tanke på deras globala uppvärmningspotential. Det är därför nödvändigt att fastställa bestämmelser om återvinning av använda ozonnedbrytande ämnen från produkter och utrustning och om förhindrande av läckage av sådana ämnen. Återvinningskyldigheterna bör också utvidgas till att omfatta fastighetsägare och entreprenörer när de avlägsnar vissa typer av skumplast från byggnader, i syfte att maximera utsläppsminskningarna.
- (29) Det är nödvändigt att fastställa regler för nya ozonnedbrytande ämnen som ännu inte omfattas av protokollet (förtecknade i bilaga II), med beaktande av de kvantiteter som produceras och används i unionen samt hur dessa ämnen påverkar det stratosfäriska ozonet.
- (30) Medlemsstaterna bör rapportera till kommissionen om fall av olaglig handel som upptäckts av behöriga myndigheter, inbegripet om de sanktioner som utfärdats.
- (31) Användning av haloner får endast tillåtas för de användningsområden av avgörande betydelse som fastställs i denna förordning. Medlemsstaterna bör rapportera om de mängder haloner som installeras, används eller lagras för användningsområden av avgörande betydelse, samt om åtgärder som vidtas för att begränsa utsläppen från dessa ämnen och om de framsteg som görs med att identifiera alternativ. Denna information behövs för att fastställa hur stora kvantiteter halon som fortfarande finns tillgängliga i unionen för användningsområden av avgörande betydelse, samt för att göra det möjligt att följa de tekniska framsteg som görs på detta område och som kommer att indikera när halon inte längre behövs för vissa användningsområden.
- (32) Enligt protokollet krävs rapportering om handeln med ozonnedbrytande ämnen. Producenter, importörer och exportörer av ozonnedbrytande ämnen bör därför rapportera årligen om handeln med ozonnedbrytande ämnen. Handel med ozonnedbrytande ämnen som ännu inte omfattas av protokollet (förtecknade i bilaga II) bör också rapporteras för att göra det möjligt att bedöma behovet av att utvidga vissa eller alla kontrollåtgärder som gäller för de ämnen som förtecknas i bilaga I till att även omfatta dessa ämnen.
- (33) Medlemsstaternas behöriga myndigheter, inbegripet deras miljömyndigheter, marknadskontrollmyndigheter och tullmyndigheter, bör utföra kontroller med en

riskbaserad metod för att säkerställa efterlevnad av alla bestämmelser i denna förordning. Ett sådant tillvägagångssätt är nödvändigt för att göra det möjligt att rikta in sig på de verksamheter där risken för olaglig handel eller olagliga utsläpp av ozonnedbrytande ämnen i atmosfären är störst. Dessutom bör de behöriga myndigheterna utföra kontroller när de förfogar över bevis eller annan relevant information om potentiella fall av bristande efterlevnad. När så är relevant och, i den mån det är möjligt, bör sådana uppgifter lämnas till tullmyndigheterna så att de kan genomföra en riskanalys före kontrollerna, i enlighet med artikel 47 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013²⁶. Det är viktigt att säkerställa att de behöriga myndigheter som ansvarar för att ålägga sanktioner informeras om överträdelser av denna förordning så att de vid behov kan ålägga lämpliga sanktioner.

- (34) Medlemsstaterna bör fastställa regler om sanktioner för överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och säkerställa att de tillämpas. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (35) Det är också nödvändigt att föreskriva administrativa sanktioner på en sådan nivå och av en sådan typ som verkligen avskräcker från överträdelser av denna förordning.
- (36) Allvarliga överträdelser av denna förordning bör också lagföras enligt straffrätten, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG²⁷.
- (37) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på upprättandet av en förteckning över företag som får använda ozonnedbrytande ämnen som agens i tillverkningsprocessen samt de maximala mängder som får användas för påfyllnad eller för förbrukning och de maximala utsläppsnivåerna för varje företag; fastställande av sådana viktiga användningsområden och analysändamål för vilka produktion och import är tillåten inom en viss period och specifikation av godkända användare, beviljande av undantag från de slutdatum och brytdatum som fastställts för användning av haloner av avgörande betydelse; godkännande av tillfällig produktion, utsläppande på marknaden, vidare leverans och användning av metylbromid i nödsituationer; tillstånd för export av produkter och utrustning som innehåller klorfluorkolväten; närmare bestämmelser för försäkran om överensstämmelse för redan påfylld utrustning och kontroll; bevis som måste läggas fram för destruktion eller återvinning av trifluormetan genom produktion under tillverkningen av ozonnedbrytande ämnen; form och innehåll för märkningskrav; tillstånd för handel med enheter som inte omfattas av protokollet; och formatet för medlemsstaternas inlämning av information om användningsområden av avgörande betydelse för haloner och olaglig handel, samt format och metod för den information som företagen måste rapportera, särskilt om produktion, import, export, användning som råmaterial och destruktion. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²⁸.
- (38) I syfte att ändra vissa icke väsentliga delar av denna förordning bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/99/EG av den 19 november 2008 om skydd för miljön genom straffrättsliga bestämmelser (EUT L 328, 6.12.2008, s. 28).

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(*EUF-fördraget*) delegeras till kommissionen med avseende på de processer för vilka ozonnedbrytande ämnen får användas som agens i tillverkningsprocessen, och den maximala mängden för sådan användning, inklusive utsläpp av dessa ämnen i unionen, villkoren för utsläppande på marknaden och vidare leverans av ozonnedbrytande ämnen för viktiga laboratorie- och analysändamål, de tidsramar som fastställs i bilaga V för användning av haloner av avgörande betydelse, funktionen hos licenssystemet för ozonnedbrytande ämnen, ytterligare åtgärder för övervakning av ämnen och av produkter och utrustning som hänförs till tillfällig lagring och tullförfaranden, regler för övergång till fri omsättning för produkter och utrustning som importerar från eller exporterar till enheter som inte omfattas av protokollet; upprättande av en förteckning över produkter och utrustning för vilka det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart att återvinna och destruera ozonnedbrytande ämnen samt specifikationer av den teknik som är avsedd att användas; ändringar av bilagorna I och II där ozonnedbrytande ämnen förtecknas; uppdatering av global uppvärmningspotential och ozonnedbrytande potential hos förtecknade ämnen; rapporteringskraven för medlemsstaterna om användningsområden av avgörande betydelse för haloner och olaglig handel och rapporteringskrav för företagen, särskilt när det gäller produktion, import, export, användning som råmaterial och destruktion. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (39) Skydd för enskilda då medlemsstaterna behandlar personuppgifter regleras av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679²⁹ och skydd för enskilda då kommissionen behandlar personuppgifter regleras i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725³⁰, särskilt när det gäller kraven på konfidentialitet och säkerhet i samband med behandlingen, överföring av personuppgifter från kommissionen till medlemsstaterna, behandlingens laglighet och de registrerades rätt till information om, tillgång till och rättning av sina personuppgifter.
- (40) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den [*datum då yttrandet avgavs*].
- (41) Eftersom målen med denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av den gränsöverskridande karaktären hos de miljöproblem som förordningen tar upp och denna förordnings effekt på handeln inom unionen och på den externa handeln, kan uppnås bättre på unionsnivå kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

(42) Flera ändringar ska göras i förordning (EG) nr 1005/2009. Den förordningen bör av tydlighetsskäl upphävas och ersättas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll

I denna förordning fastställs regler för produktion, import, export, utsläppande på marknaden, vidare leverans samt användning, återvinning, återanvändning, regenerering och destruktion av ozonnedbrytande ämnen, för rapportering av uppgifter om dessa ämnen samt för import, export, utsläppande på marknaden, vidare leverans och användning av produkter och utrustning som innehåller ozonnedbrytande ämnen eller vars funktion är beroende av dessa ämnen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på de ozonnedbrytande ämnen som förtecknas i bilagorna I och II och deras isomerer, oavsett om de förekommer ensamma eller i en blandning.
2. Denna förordning ska också tillämpas på produkter och utrustning, och delar därav, som innehåller ozonnedbrytande ämnen eller vars funktion är beroende av dessa ämnen.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

- (1) *råmaterial*: varje ozonnedbrytande ämne som bearbetas kemiskt i en process där ämnets ursprungliga sammansättning helt förändras och vars utsläpp är obetydliga.
- (2) *agens i tillverkningsprocessen*: ozonnedbrytande ämnen som används som kemiska agens i tillverkningsprocessen i de tillämpningar som anges i bilaga III.
- (3) *import*: införsel av ämnen, produkter och utrustning som omfattas av denna förordning till unionens tullområde, i den mån detta område omfattas av ratificeringen av 1987 års Montrealprotokoll om ämnen som bryter ned ozonskiktet, inbegripet tillfällig lagring och de tullförfaranden som avses i artiklarna 201 och 210 i förordning (EU) nr 952/2013.
- (4) *export*: utförsel av ämnen, produkter och utrustning som omfattas av denna förordning från unionens tullområde, i den mån detta område omfattas av ratificeringen av 1987 års Montrealprotokoll om ämnen som bryter ned ozonskiktet.

- (5) *utsläppande på marknaden*: leverans eller tillhandahållande till en annan person i unionen för första gången, mot betalning eller kostnadsfritt, frisläppande i tullhänseende för övergång till fri omsättning i unionen, samt användning av ämnen som producerats eller av produkter eller utrustning som tillverkats för eget bruk.
- (6) *användning*: utnyttjande av ozonnedbrytande ämnen vid framställning, underhåll eller service, inbegripet återfyllning, av produkter och utrustning, eller i annan verksamhet som avses i denna förordning.
- (7) *återvinning*: insamling och lagring av ozonnedbrytande ämnen från produkter och utrustning eller behållare i samband med underhåll eller service, eller före bortskaffande av produkten, utrustningen eller behållaren.
- (8) *återanvändning*: förnyad användning av ett återvunnet ozonnedbrytande ämne efter grundläggande reningsprocess, inbegripet filtrering och torkning.
- (9) *regenerering*: beredning av ett ozonnedbrytande ämne för att uppnå en viss standard motsvarande ett nyproducerat ämne, med beaktande av dess avsedda användningsområde.
- (10) *företag*: varje fysisk eller juridisk person som bedriver sådan verksamhet som avses i denna förordning.
- (11) *produkter och utrustning*: alla produkter och all utrustning, inbegripet delar därav, förutom behållare, som används för transport eller lagring av ozonnedbrytande ämnen.
- (12) *nyproducerade ämnen*: ämnen som inte tidigare använts.
- (13) *nedmontering*: tagande ur drift eller bruk av en produkt eller utrustning som innehåller ozonnedbrytande ämnen, inbegripet slutlig stängning av en anläggning.
- (14) *destruktion*: ett förfarande genom vilket ett ozonnedbrytande ämne helt, eller i så stor utsträckning som möjligt, permanent omvandlas eller uppdelas i ett eller flera stabila ämnen som inte är ozonnedbrytande ämnen.
- (15) *etableringsställe inom unionen*: innebär för en fysisk person att ha sin vanliga vistelseort i unionen och för en juridisk person att ha ett fast driftställe i enlighet med artikel 5.32 i förordning (EU) nr 952/2013 i unionen.

Kapitel II

Förbud

Artikel 4

Ozonnedbrytande ämnen

1. Produktion, utsläppande på marknaden, vidare leverans eller tillhandahållande till en annan person inom unionen, mot betalning eller kostnadsfritt, och användning av de ozonnedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I ska vara förbjudet.
2. Import och export av de ozonnedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I ska vara förbjudet.

Artikel 5

Produkter och utrustning som innehåller ozonnedbrytande ämnen eller vars funktion är beroende av dessa ämnen

1. Utsläppande på marknaden och vidare leverans eller tillhandahållande till en annan person inom unionen mot betalning eller kostnadsfritt, av produkter och utrustning innehållande sådana ozonnedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I eller vars funktion är beroende av dessa ämnen ska vara förbjudet.
2. Import och export av produkter och utrustning som innehåller ozonnedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I eller vars funktion är beroende av dessa ämnen ska vara förbjudet.

Denna punkt är inte tillämplig på personliga tillhörigheter.

Kapitel III Undantag från förbud

Artikel 6

Råmaterial

Genom undantag från artikel 4.1 får de ozonnedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I produceras, släppas ut på marknaden, levereras vidare eller tillhandahållas till en annan person inom unionen, mot betalning eller kostnadsfritt, för användning som råmaterial.

Artikel 7

Agens i tillverkningsprocesser

1. Genom undantag från artikel 4.1 får de ozonnedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I produceras, släppas ut på marknaden och levereras vidare eller tillhandahållas till en annan person inom unionen, mot betalning eller kostnadsfritt, för användning som agens i tillverkningsprocesser i de processer som avses i bilaga III och med förbehåll för de villkor som anges i punkterna 2 och 3 i denna artikel.
2. De ozonnedbrytande ämnen som avses i punkt 1 får endast användas som agens i tillverkningsprocesser i befintliga anläggningar per den 1 september 1997, under förutsättning att utsläppen av ozonnedbrytande ämnen från dessa anläggningar är obetydliga, med förbehåll för de villkor som anges i punkt 3.
3. Kommissionen får genom genomförandeakter upprätta en förteckning över företag för vilka det är tillåtet att använda de ozonnedbrytande ämnen som anges i bilaga I, som agens i tillverkningsprocesser i de processer som avses i bilaga III i de anläggningar som avses i punkt 2, och därvid fastställa de maximala mängder som får användas som påfyllnad eller för förbrukning som agens i tillverkningsprocessen samt de maximala utsläppsnivåerna för vart och ett av de berörda företagen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 med avseende på att ändra bilaga III om det är nödvändigt på grund av den tekniska utvecklingen eller beslut som fattats av parterna i 1987 års Montrealprotokoll om ämnen som bryter ned ozonskiktet (*protokollet*).

Artikel 8

Viktiga laboratorie- och analysändamål

1. Genom undantag från artikel 4.1 får de ozonnedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I produceras, släppas ut på marknaden, levereras vidare eller tillhandahållas till en annan person inom unionen, mot betalning eller kostnadsfritt, för användning för viktiga laboratorie- och analysändamål, med förbehåll för de villkor som anges i punkt 2 i denna artikel.
2. Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa för vilka viktiga laboratorie- och analysändamål som produktion och import av ozonnedbrytande ämnen får tillåtas i unionen, den period för vilken undantaget ska gälla och vilka användare som får utnyttja dessa viktiga laboratorie- och analysändamål. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2.
3. Företag som släpper ut på marknaden, levererar vidare eller tillhandahåller till en annan person inom unionen, mot betalning eller kostnadsfritt, ozonnedbrytande ämnen för viktiga laboratorie- och analysändamål enligt punkt 1 ska föra register över följande uppgifter:
 - a) Ämnenas namn.
 - b) Mängd som släppts ut på marknaden eller levererats.
 - c) Syftet med användningen.
 - d) Förteckning över köpare och leverantörer.
4. Företag som använder ozonnedbrytande ämnen för laboratorie- och analysändamål enligt punkt 1 ska föra register över följande uppgifter:
 - a) Ämnenas namn.
 - b) Mängder som levererats eller använts.
 - c) Syftet med användningen.
 - d) Förteckning över leverantörer.
5. De register som avses i punkterna 3 och 4 ska bevaras i minst fem år och på begäran göras tillgängliga för medlemsstaternas behöriga myndigheter och för kommissionen.
6. Ozonnedbrytande ämnen för viktiga laboratorie- och analysändamål som avses i punkt 1 får endast släppas ut på marknaden, levereras vidare eller tillhandahållas till en annan person inom unionen, mot betalning eller kostnadsfritt, på de villkor som anges i bilaga IV.
7. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 med avseende på att ändra bilaga IV om det är nödvändigt på grund av den tekniska utvecklingen eller beslut som fattats av parterna i protokollet.

Artikel 9

Halon för användningsområden av avgörande betydelse

1. Genom undantag från artikel 4.1 får haloner släppas ut på marknaden och användas för användningsområden av avgörande betydelse i enlighet med bilaga V. Haloner får endast släppas ut på marknaden, levereras vidare eller tillhandahållas till en annan person inom unionen, mot betalning eller kostnadsfritt, av företag som av den

behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten fått tillstånd att lagra haloner för användningsområden av avgörande betydelse.

2. Brandskyddssystem och brandsläckare som innehåller haloner som används för de användningsområden som avses i punkt 1 eller vars funktion är beroende av dessa haloner ska avvecklas senast de slutdatum som anges i bilaga V. Haloner i dessa ska återvinnas i enlighet med artikel 20.5.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 med avseende på att ändra bilaga V, när tekniskt och ekonomiskt lämpliga alternativ eller tekniker inte finns tillgängliga för de användningar som förtecknas i den bilagan inom de tidsramar som anges i bilaga V eller inte är godtagbara på grund av sin inverkan på miljö eller hälsa, eller om det är nödvändigt att säkerställa överensstämmelse med unionens internationella åtaganden avseende användning av halon inom användningsområden av avgörande betydelse som fastställs enligt protokollet, Internationella civila luftfartsorganisationen (Icao) eller internationella konventionen till förhindrande av förorening från fartyg (Marpol).
4. Kommissionen får, genom genomförandeakter och efter en motiverad begäran från en medlemsstats behöriga myndighet, bevilja tidsbegränsade undantag från de slutdatum eller brytdatum som anges i bilaga V för särskilda fall där det kan visas att tekniskt och ekonomiskt möjliga alternativ saknas för den specifika tillämpningen. Kommissionen får i dessa genomförandeakter ange rapporteringskrav och får kräva inlämnande av styrkande handlingar som är nödvändiga för att övervaka användning av undantaget, inbegripet bevis på vilka mängder som återvunnits för återanvändning eller regenerering, resultaten av läckagekontroller och mängden oanvända haloner i lager. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2.

Artikel 10

Användning i nödsituationer av metylbromid

1. I en nödsituation, när oväntade utbrott av särskilda pestsjukdomar eller andra sjukdomar så kräver, får kommissionen på begäran av den behöriga myndigheten i en medlemsstat, genom genomförandeakter, tillåta tillfällig produktion, tillfälligt utsläppande på marknaden och tillfällig användning av metylbromid, förutsatt att utsläppande på marknaden och användning av metylbromid är tillåtet enligt förordning (EG) nr 1107/2009 och förordning (EU) nr 528/2012. Alla outnyttjade kvantiteter av metylbromid ska destrueras.
2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 ska ange vilka åtgärder som ska vidtas för att minska utsläppen av metylbromid under användning och gälla för en period på högst 120 dagar och för en kvantitet på högst 20 ton metylbromid. Kommissionen får i dessa genomförandeakter ange rapporteringskrav och får kräva inlämnande av styrkande handlingar som är nödvändiga för att övervaka användningen av metylbromid, inbegripet bevis på destruktion av ämnen efter det att undantaget har upphört. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2.

Artikel 11

Produkter och utrustning som innehåller ozonnedbrytande ämnen eller vars funktion är beroende av dessa ämnen

1. Genom undantag från artikel 5.1 får produkter och utrustning för vilka användning av respektive ozonnedbrytande ämnen är tillåten i enlighet med artikel 8 eller artikel 9 släppas ut på marknaden, levereras vidare eller tillhandahållas till en annan person inom unionen mot betalning eller kostnadsfritt.
2. Utom för de användningsområden av avgörande betydelse som avses i artikel 9 ska brandskyddssystem och brandsläckare som innehåller haloner vara förbjudna och ska avvecklas.
3. Produkter och utrustning som innehåller ozonnedbrytande ämnen eller vars funktion är beroende av dessa ämnen ska avvecklas när de är uttjänta.

Artikel 12

Destruktion och regenerering

Genom undantag från artiklarna 4.1 och 5.1 får de ozonnedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I och produkter och utrustning som innehåller ozonnedbrytande ämnen eller vars funktion är beroende av dessa ämnen släppas ut på marknaden, levereras vidare eller tillhandahållas till en annan person inom unionen, mot betalning eller kostnadsfritt, för destruktion inom unionen i enlighet med artikel 20.7. De ozonnedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I får också släppas ut på marknaden för regenerering inom unionen.

Artikel 13

Import

1. Genom undantag från artikel 4.2 och artikel 5.2 är följande import tillåten:
 - (a) Ozonnedbrytande ämnen för användning som råmaterial i enlighet med artikel 6.
 - (b) Ozonnedbrytande ämnen för användning som agens i tillverkningsprocessen i enlighet med artikel 7.
 - (c) Ozonnedbrytande ämnen för användning för viktiga laboratorie- och analysändamål i enlighet med artikel 8.
 - (d) Ozonnedbrytande ämnen avsedda för destruktion med hjälp av teknik som avses i artikel 20.7.
 - (e) Metylbromid för användning i nödsituationer i enlighet med artikel 10.
 - (f) Återvunna, återanvända eller regenererade haloner, förutsatt att de endast har importerats för de användningsområden av avgörande betydelse som avses i artikel 9.1, av företag som av den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten har fått tillstånd att lagra haloner för användningsområden av avgörande betydelse.
 - (g) Produkter och utrustning som innehåller haloner eller vars funktion är beroende av haloner för att tillgodose behov avseende användningsområden som är av avgörande betydelse enligt artikel 9.1.
 - (h) Produkter och utrustning som innehåller ozonnedbrytande ämnen eller vars funktion är beroende av dessa ämnen avsedda för destruktion, i förekommande fall med hjälp av teknik enligt artikel 20.7.

- (i) Produkter och utrustning som innehåller ozonnedbrytande ämnen eller vars funktion är beroende av dessa ämnen för viktiga laboratorie- och analysändamål enligt artikel 8.
2. Import enligt punkt 1 ska ske mot uppvisande för tullmyndigheterna av en licens som utfärdats av kommissionen i enlighet med artikel 16.

Den licens som avses i första stycket ska inte krävas vid tillfällig lagring.

Artikel 14

Export

1. Genom undantag från artikel 4.2 och artikel 5.2 är följande export tillåten:
- a) Ozonnedbrytande ämnen för användning för viktiga laboratorie- och analysändamål enligt artikel 8.
 - b) Ozonnedbrytande ämnen för användning som råmaterial i enlighet med artikel 6.
 - c) Ozonnedbrytande ämnen för användning som agens i tillverkningsprocessen i enlighet med artikel 7.
 - d) Nyproducerade eller regenererade klorfluorkolväten, för annan användning än de som avses i leden a och b, förutom för destruktion.
 - e) Återvunna, återanvända eller regenererade haloner som förvaras för användningsområden av avgörande betydelse enligt artikel 9.1 av företag som godkänts av den behöriga myndigheten i en medlemsstat.
 - f) Produkter och utrustning som innehåller haloner eller vars funktion är beroende av haloner för att tillgodose behov avseende användningsområden som är av avgörande betydelse enligt artikel 9.1.
 - g) Produkter och utrustning som innehåller ozonnedbrytande ämnen importerade i enlighet med artikel 13.1 i eller vars funktion är beroende av dessa ämnen.
2. Genom undantag från artikel 5.2 får kommissionen, genom genomförandeakter och efter en begäran av en behörig myndighet i en medlemsstat, ge tillstånd till export av produkter och utrustning som innehåller klorfluorkolväten där det kan visas att exportförbudet, med hänsyn till den specifika varans ekonomiska värde och förväntade återstående livslängd, skulle innebära en oproportionerlig börda för exportören, och sådan export är förenlig med den nationella lagstiftningen i destinationslandet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2.
- Kommissionen ska underrätta destinationslandet i förväg om sådan export.
3. Export som avses i punkterna 1 och 2 ska kräva uppvisande för tullmyndigheterna av en licens som utfärdats av kommissionen i enlighet med artikel 16.
- Den licens som avses i första stycket ska inte krävas vid återexport efter tillfällig lagring.

Artikel 15

Villkor för undantag

1. Import, utsläppande på marknaden, vidare leverans eller tillhandahållande till en annan person inom unionen mot betalning eller kostnadsfritt, användning eller export av engångsbehållare för ozonedbrytande ämnen, tomma eller helt eller delvis fyllda, ska vara förbjudet, förutom för viktiga laboratorie- och analysändamål enligt artikel 8. Sådana behållare får endast lagras eller transporteras för efterföljande bortskaffande.

Alla förbjudna engångsbehållare som avses i första stycket ska förverkas, beslagtogs, dras tillbaka eller återkallas från marknaden av tullmyndigheterna eller marknadskontrollmyndigheterna för bortskaffande. Återexport av förbjudna engångsbehållare ska vara förbjudet.

Första och andra stycket gäller

- (a) behållare som inte kan återfyllas utan att anpassas för detta ändamål (engångsbehållare), och
 - (b) behållare som skulle kunna återfyllas, men som importerats eller släpps ut på marknaden utan att åtgärder har vidtagits för att behållaren ska kunna lämnas i retur för återfyllning.
2. Ozonedbrytande ämnen ska inte släppas ut på marknaden såvida inte producenter eller importörer vid tidpunkten för sådant utsläppande styrker för den behöriga myndigheten att allt eventuellt trifluormetan som producerats som biprodukt under framställningsprocessen, inbegripet vid framställning av råmaterial för produktion av dessa, har destruerats eller återvunnits för efterföljande användning med bästa tillgängliga teknik.

I syfte att tillhandahålla dessa bevis ska importörer och producenter upprätta en försäkran om överensstämmelse och bifoga styrkande dokumentation om produktionsanläggningen och de riskreducerande åtgärder som vidtagits för att förhindra utsläpp av trifluormetan. Producenter och importörer ska bevara försäkran om överensstämmelse och den styrkande dokumentationen i minst fem år efter utsläppandet på marknaden och på begäran göra dessa tillgängliga för nationella behöriga myndigheter och för kommissionen.

Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa närmare bestämmelser avseende försäkran om överensstämmelse och den styrkande dokumentationen som avses i andra stycket. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2.

3. De ozonedbrytande ämnen som produceras eller släpps ut på marknaden som råmaterial, som agens i tillverkningsprocessen eller för viktiga laboratorie- och analysändamål enligt artiklarna 6, 7 och 8 får endast användas för dessa ändamål.

Behållare som innehåller ämnen avsedda för sådan användning som avses i artiklarna 6, 7 och 8 ska märkas, och på märkningen ska det tydligt anges att ämnet endast får användas för det tillämpliga ändamålet. Om sådana ämnen omfattas av märkningskraven i förordning (EG) nr 1272/2008 ska denna uppgift anges på de etiketter som avses i den förordningen.

Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa formatet på och de uppgifter som ska anges på de etiketter som avses i andra stycket. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2.

Kapitel IV

Handel

Artikel 16

Licenssystem

1. Kommissionen ska inrätta och säkerställa driften av det elektroniska licenssystemet för de ozonnedbrytande ämnen som anges i bilaga I och produkter och utrustning som innehåller dessa ämnen eller vars funktion är beroende av dessa ämnen (*licenssystemet*).
2. Företag som önskar erhålla de licenser som krävs i enlighet med artikel 13.2 respektive artikel 14.3 ska lämna in ansökningar via licenssystemet. Innan företagen lämnar in en sådan ansökan ska de ha en giltig registrering i licenssystemet. Företagen ska också säkerställa att de har en giltig registrering i licenssystemet innan de rapporterar uppgifter enligt artikel 24.

Ansökningar om licenser ska behandlas inom 30 dagar. Licenserna ska utfärdas i enlighet med de regler och förfaranden som anges i bilaga VII.

3. Licenser får utfärdas både till företag som är etablerade i unionen och till företag som är etablerade utanför unionen.

Företag som är etablerade utanför unionen ska utse en enda representant med ett etableringsställe inom unionen som påtar sig fullt ansvar för efterlevnaden av denna förordning efterlevs. Den enda representanten får vara densamma som den som utsetts i enlighet med artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006³¹.

4. Licenserna får vara tidsbegränsade. De ska förbli giltiga till dess att de löper ut, tillfälligt upphävs eller återkallas av kommissionen i enlighet med denna artikel, eller till dess att de återkallas av företaget.
5. Varje företag som innehar en licens ska underrätta kommissionen om eventuella ändringar under licensens giltighetstid av de uppgifter som lämnats i enlighet med bilaga VII.
6. Kommissionen får begära ytterligare uppgifter om de behövs för att bekräfta att de uppgifter som lämnats av företagen i enlighet med bilaga VII är korrekta och fullständiga.
7. Medlemsstaternas behöriga myndigheter, inbegripet tullmyndigheterna, eller kommissionen får kräva ett intyg om beskaffenheten eller sammansättningen av de ämnen som ska importeras eller exporteras, och får begära en kopia av den licens som utfärdats av importlandet eller exportlandet.
8. Kommissionen får, i den utsträckning det är nödvändigt i särskilda fall, dela de uppgifter som lämnats i licenssystemet med de behöriga myndigheterna i de berörda parterna i protokollet.

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

9. En licens ska dras in tillfälligt om det finns rimliga skäl att misstänka att någon av de relevanta skyldigheter som fastställs i denna förordning inte fullgörs. En licens ska återkallas om det finns bevis för att någon av de skyldigheter som fastställs i denna förordning inte fullgörs. Licensansökan ska också avslås eller licensen återkallas om det finns bevis för allvarliga eller upprepade överträdelse av unionens tull- eller miljölagstiftning från företagets sida i samband med dess verksamhet enligt denna förordning.
- Företag ska så snart som möjligt underrättas om en licensansökan avslås eller om en licens tillfälligt dras in eller återkallas, med angivande av skälen till den avslagits, tillfälligt upphävts eller återkallats. Medlemsstaterna ska också informeras om sådana fall.
10. Företag ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att export av ozonnedbrytande ämnen inte
- (a) utgör ett fall av olaglig handel,
 - (b) inverkar negativt på genomförandet av de kontrollåtgärder som destinationslandet har vidtagit för att fullgöra sina skyldigheter enligt protokollet,
 - (c) leder till att de kvantitativa begränsningarna enligt protokollet överskrids för det land som avses i led b.
11. Medlemsstaternas behöriga myndigheter, inbegripet tullmyndigheterna, ska ha tillgång till licenssystemet för att säkerställa efterlevnaden av denna förordning. Tullmyndigheternas tillgång till licenssystemet ska säkerställas via Europeiska unionens kontaktpunkt för tull som avses i punkterna 14 och 15.
12. Kommissionen och medlemsstaternas behöriga myndigheter ska säkerställa att den information som ingår i licenssystemet förblir konfidentiell.
13. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 med avseende på att ändra bilaga VII om det är nödvändigt för att säkerställa att licenssystemet fungerar smidigt, för att underlätta genomförandet av tullkontroller eller när det är nödvändigt för att fullgöra skyldigheterna enligt protokollet.
14. Kommissionen ska säkerställa att licenssystemet kan sammankopplas med Europeiska unionens kontaktpunkt för tull och dess system för intygsutbyte som inrättats genom förordning (EU) nr.../... [*fullständig hänvisning ska införas när den förordningen har antagits*]³².
15. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras nationella kontaktpunkter för tull kan sammankopplas med Europeiska unionens kontaktpunkt för tull och dess system för intygsutbyte i syfte att utbyta information med licenssystemet.

Artikel 17

Kontroller av handeln

1. Tullmyndigheterna och marknadskontrollmyndigheterna ska verkställa de förbud och andra begränsningar som fastställs i denna förordning med avseende på import och export.

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../... om inrättande av en miljö med en enda kontaktpunkt för tullen i EU och ändring av förordning (EU) nr 952/2013, EUT C , , s. [*fullständig hänvisning ska införas när den förordningen har antagits*].

2. Vid import ska det företag som innehar licensen enligt artikel 13.2 vara den importör, eller om denne är okänd, den deklarant som anges i tulldeklarationen.
Vid export ska det företag som innehar licensen enligt artikel 14.3 vara den exportör som anges i tulldeklarationen.
3. Vid import av de ozonnedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I och av produkter och utrustning som innehåller dessa ämnen eller vars funktion är beroende av dessa ämnen, ska den importör, eller om denne är okänd, den deklarant som anges i tulldeklarationen eller i deklarationen för tillfällig lagring, och vid export den exportör som anges i tulldeklarationen, i tillämpliga fall lämna följande uppgifter till tullmyndigheterna:
 - (a) Licensens nummer i enlighet med artikel 13.2 och artikel 14.3.
 - (b) Registrerings- och identitetsnummer för ekonomiska aktörer (Eori).
 - (c) Nettomassan av det/de ozonnedbrytande ämnet/ämnena, även när det/de ingår i produkter och utrustning.
 - (d) Nettomassan multiplicerad med den ozonnedbrytande potentialen hos det/de ozonnedbrytande ämnet/ämnena, även när det/de ingår i produkter och utrustning.
 - (e) Den varukod enligt vilken varorna klassificeras.
4. Tullmyndigheterna ska vid import särskilt kontrollera att den importör som anges i tulldeklarationen, eller om denne är okänd, deklaranten, och vid export den exportör som anges i tulldeklarationen, har en giltig licens i enlighet med artiklarna 13.2 och 14.3.
5. I förekommande fall ska tullmyndigheterna lämna information om tullklarering av varor till licenssystemet via Europeiska unionens kontaktpunkt för tull.
6. Importörer av de ozonnedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I i påfyllningsbara behållare ska, vid den tidpunkt då tulldeklarationen för övergång till fri omsättning lämnas in, ge tullmyndigheterna tillgång till en försäkran om överensstämmelse med bevis som styrker de förfaranden som gäller för återlämning av behållaren för påfyllning.
7. Importörer av haloner i enlighet med artikel 13.1 f och exportörer av haloner i enlighet med artikel 14.1 e ska vid den tidpunkt då tulldeklarationen för övergång till fri omsättning eller export lämnas in ge tullmyndigheterna tillgång till ett intyg som bekräftar ämnets beskaffenhet enligt artikel 13.1 f och artikel 14.1 e.
8. Importörer av ozonnedbrytande ämnen ska, vid den tidpunkt då tulldeklarationen för övergång till fri omsättning lämnas in, ge tullmyndigheterna tillgång till de bevis som avses i artikel 15.2.
9. Tullmyndigheterna ska kontrollera efterlevnaden av de import- och exportregler som fastställs i denna förordning när de gör riskanalysbaserade kontroller inom den gemensamma ramen för riskhantering och i enlighet med artikel 46 i förordning (EU) nr 952/2013. Riskanalysen ska särskilt beakta all tillgänglig information om sannolikheten för olaglig handel med ozonnedbrytande ämnen och det berörda företagets efterlevnadshistorik.

10. På grundval av riskanalysen ska tullmyndigheten, när den utför fysiska tullkontroller av de ämnen och produkter och utrustning som omfattas av denna förordning, särskilt kontrollera följande vid import och export:
- (a) Att de uppvisade varorna överensstämmer med dem som beskrivs i licensen och i tulldeklarationen.
 - (b) Att varorna är korrekt märkta i enlighet med artikel 15.3 före varornas övergång till fri omsättning.

Importören eller exportören ska göra sin licens tillgänglig för tullmyndigheterna vid kontroller i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 952/2013.

11. Tullmyndigheterna ska förverka eller beslagta ämnen, produkter och utrustning som är förbjudna enligt denna förordning för bortskaffande i enlighet med artiklarna 197 och 198 i förordning (EU) nr 952/2013. Marknadskontrollmyndigheterna ska också dra tillbaka eller återkalla sådana ämnen, produkter och utrustning från marknaden i enlighet med artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020³³.

Återexport av ämnen, produkter och utrustning som inte uppfyller kraven i denna förordning ska vara förbjudet.

12. Medlemsstaternas tullmyndigheter ska utse eller godkänna tullkontor eller andra platser och ange ruten till dessa kontor och platser, i enlighet med artiklarna 135 och 267 i förordning (EU) nr 952/2013, för uppvisande för tullen av de ozonnedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I och av produkter och utrustning som innehåller dessa ämnen eller vars funktion är beroende av dessa ämnen vid införseln eller utförseln från unionens tullområde. Dessa tullkontor eller platser ska vara tillräckligt utrustade för att utföra relevanta fysiska kontroller på grundval av en riskanalys, och de ska ha kunskap om frågor som rör förebyggande av olaglig verksamhet enligt denna förordning.

Endast de utsedda eller godkända platser och tullkontor som avses i första stycket ska tillåtas att inleda eller avsluta ett transiteringsförfarande för de ozonnedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I och produkter och utrustning som innehåller eller vars funktion är beroende av sådana ämnen.

Artikel 18

Åtgärder för att övervaka olaglig handel

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 med avseende på att komplettera denna förordning genom att fastställa ytterligare kontrollåtgärder utöver dem som fastställs i denna förordning för övervakning av ozonnedbrytande ämnen och av produkter och utrustning som innehåller dessa ämnen eller vars funktion är beroende av dessa ämnen, vilka hänförs till tillfällig lagring eller till ett tullförfarande, inbegripet tullagerförfarandet eller förfarandet för frizoner, eller som transiteras genom unionens tullområde, på grundval av en utvärdering av de potentiella riskerna för olaglig handel i samband med sådana transporter, inbegripet spårningsmetoder för ämnen som släpps ut på marknaden, med beaktande av sådana åtgärders miljömässiga och socioekonomiska fördelar.

³³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1).

Artikel 19

Handel med stater eller regionala organisationer för ekonomisk integration och territorier som inte omfattas av protokollet

1. Import och export av de ozonnedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I och av produkter och utrustning som innehåller dessa ämnen eller vars funktion är beroende av dessa ämnen från och till en stat eller regional organisation för ekonomisk integration som inte har samtyckt till att vara bundna av de bestämmelser i protokollet som är tillämpliga på ett visst kontrollerat ämne ska vara förbjudet.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 med avseende på att komplettera denna förordning genom att fastställa regler för övergång till fri omsättning i unionen och export av produkter och utrustning som importerats från och exporterats till alla stater eller regionala organisationer för ekonomisk integration som omfattas av punkt 1 och som producerats med hjälp av de ozonnedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I, men som inte innehåller ämnen som med säkerhet kan identifieras som ozonnedbrytande ämnen som förtecknas i den bilagan, samt regler för identifiering av sådana produkter och sådan utrustning. När kommissionen antar dessa delegerade akter ska den beakta de relevanta beslut som fattats av parterna i protokollet och, när det gäller bestämmelserna om identifiering av sådana produkter och sådan utrustning, den återkommande tekniska rådgivningen till parterna i protokollet.
3. Genom undantag från punkt 1 får kommissionen, genom genomförandeakter, ge tillstånd till handel med stater eller regionala organisationer för ekonomisk integration som omfattas av punkt 1, med de ozonnedbrytande ämnen som anges i bilaga I och utrustning som innehåller dessa ämnen eller vars funktion är beroende av dessa ämnen, eller som producerats med hjälp av ett eller flera av dessa ämnen, om det vid ett möte med parterna i protokollet enligt artikel 4.8 i protokollet har fastställts att staten eller den regionala organisationen för ekonomisk integration fullständigt efterlever bestämmelserna i protokollet och har lämnat uppgifter som styrker detta på det sätt som anges i artikel 7 i protokollet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2.
4. Om inte annat följer av beslut som fattats enligt punkt 2 ska punkt 1 tillämpas på varje territorium som inte omfattas av protokollet, på samma sätt som sådana beslut tillämpas på alla stater och regionala organisationer för ekonomisk integration som omfattas av punkt 1.
5. Om myndigheterna i ett territorium som inte omfattas av protokollet fullständigt efterlever protokollet och har lämnat uppgifter som styrker detta enligt artikel 7 i protokollet, får kommissionen, genom genomförandeakter, besluta att vissa eller alla bestämmelser i punkt 1 i den här artikeln inte ska gälla för det territoriet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2.

Kapitel V

Begränsning av utsläpp

Artikel 20

Återvinning och destruktion av använda ozonnedbrytande ämnen

1. Ozonedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I som används i kyl-, luftkonditionerings- och värmepumpstrustning, utrustning som innehåller lösningsmedel eller brandskyddssystem och brandsläckare ska, vid underhåll eller service av utrustningen, eller före nedmontering eller bortskaffande av utrustningen, återvinnas för att destrueras, återanvändas eller regenereras.
2. Fastighetsägare och entreprenörer ska säkerställa att utsläpp i görligaste mån undviks vid renovering och rivning som inbegriper att man avlägsnar metallbelagda paneler som innehåller skumplast med de ozonedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I genom återvinning för återanvändning eller destruktion av skumplasten och de ämnen som ingår i den.
3. Fastighetsägare och entreprenörer ska säkerställa att utsläpp i görligaste mån undviks vid renovering och rivning som inbegriper att man från laminerade skivor som installerats i hållrum och uppbyggda strukturer avlägsnar skumplast som innehåller de ozonedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I genom återvinning för återanvändning eller destruktion av skumplasten och de ämnen som ingår i den.
4. Om det inte är tekniskt möjligt att återvinna den skumplast som avses i första stycket ska fastighetsägaren eller entreprenören upprätta dokumentation som styrker att återvinningen är omöjlig i det specifika fallet. Dokumentationen ska sparas i fem år och ska på begäran göras tillgänglig för de behöriga myndigheterna och kommissionen.
5. Haloner som används i brandskyddssystem och brandsläckare ska, vid underhåll eller service, eller före nedmontering eller bortskaffande av utrustningen, återvinnas för att destrueras, återanvändas eller regenereras.

Destruktion av haloner ska vara förbjudet om det inte finns dokumenterade belägg för att renheten hos det återvunna eller återanvända ämnet tekniskt sett inte möjliggör regenerering och senare återanvändning. Företag som destruerar haloner i sådana fall ska bevara denna dokumentation i minst fem år. Dokumentationen ska på begäran göras tillgänglig för de behöriga myndigheterna och kommissionen.

6. De ozonedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I som finns i andra produkter och annan utrustning än de som nämns i punkterna 1–5 ska, om det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart, återvinnas för att destrueras, återanvändas eller regenereras eller ska destrueras utan föregående återvinning.
7. De ozonedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I och produkter och utrustning som innehåller sådana ämnen får endast destrueras med hjälp av teknik som godkänts av parterna i protokollet eller med teknik som ännu inte godkänts, men som är miljömässigt likvärdig och är förenlig med unionslagstiftningen och nationell lagstiftning om avfall och med de ytterligare krav som fastställs i den lagstiftningen.
8. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 med avseende på att komplettera denna förordning genom att det upprättas en förteckning över produkter och utrustning för vilka återvinningen av ozonedbrytande ämnen eller destruktion av produkter och utrustning utan föregående återvinning av ozonedbrytande ämnen ska anses vara tekniskt och ekonomiskt genomförbara, vid behov med angivande av vilken teknik som ska användas.
9. Medlemsstaterna ska främja återvinning, återanvändning, regenerering och destruktion av de ozonedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I och ska fastställa vilka kvalifikationer den berörda personalen minst måste ha.

Artikel 21

Utsläpp av ozonnedbrytande ämnen och läckagekontroller

1. Avsiktliga utsläpp av ozonnedbrytande ämnen till atmosfären, även när de ingår i produkter och utrustning, ska vara förbjudet om utsläppen inte är tekniskt nödvändiga för de användningsområden som är tillåtna enligt denna förordning.
2. Företag ska vidta alla nödvändiga försiktighetsåtgärder för att förhindra och minimera oavsiktliga utsläpp av de ozonnedbrytande ämnen som anges i bilaga I under produktionen, inbegripet ämnen som bildas oavsiktligt under framställningen av andra kemikalier, processer för tillverkning av utrustning, användning, lagring och överföring från en behållare till en annan eller ett system till ett annat eller vid transport.
3. Företag som handhar utrustning som innehåller de ozonnedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I ska säkerställa att upptäckta läckage repareras så snart som möjligt, utan att det påverkar förbudet mot användning av de ozonnedbrytande ämnena.
4. De företag som avses i punkt 3 ska föra register över den mängd och den typ av ozonnedbrytande ämnen som lagts till och den mängd som återvunnits vid underhåll, service och slutligt bortskaffande av utrustningen eller systemet. De ska också föra register över annan relevant information, inbegripet identifiering av det företag eller den tekniker som utförde underhållet eller servicen, samt datum för och resultaten från de läckagekontroller som genomförts. Dessa register ska sparas i minst fem år och ska på begäran göras tillgänglig för de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och för kommissionen.
5. Medlemsstaterna ska fastställa vilka kvalifikationer den berörda personal som utför den verksamhet som avses i punkt 3 minst måste ha.

Kapitel VI

Förteckningar över ozonnedbrytande ämnen och rapportering

Artikel 22

Ändringar av förteckningarna över ozonnedbrytande ämnen

1. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 med avseende på att ändra bilaga II för att i den bilagan inkludera ämnen som inte omfattas av denna förordning, men som av den panel för vetenskapliga bedömningar (SAP) som inrättats enligt protokollet eller av en annan erkänd myndighet med likvärdig status har befunnits ha en betydande ozonnedbrytande potential.
2. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 med avseende på att ändra bilaga I för att i den bilagan inkludera ämnen som uppfyller villkoren i punkt 1 och som exporteras, importeras, produceras eller släpps ut på marknaden i betydande mängder och, om lämpligt, för att fastställa eventuella undantag från de begränsningar som anges i kapitlen I, II eller IV.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 med avseende på att ändra bilagorna I och II vad gäller global uppvärmningspotential och ozonnedbrytande potential hos de förtecknade ämnena, i förekommande fall mot

bakgrund av nya utvärderingsrapporter från den mellanstatliga panelen för klimatförändringar eller nya rapporter från den panel för vetenskapliga bedömningar som inrättats enligt protokollet.

Artikel 23

Rapportering från medlemsstaterna

1. Senast den 30 juni varje år [*Publikationsbyrån: Ange tillämpningsår för denna förordning*] ska medlemsstaterna rapportera följande information i elektroniskt format till kommissionen för det föregående kalenderåret:
 - a) Vilka mängder haloner som installerats, använts och lagrats för användningsområden av avgörande betydelse enligt artikel 9.1, vilka åtgärder som vidtagits för att minska utsläppen av dem och en uppskattning av storleken på utsläppen, samt framsteg i utvärderingen och användningen av lämpliga alternativ.
 - b) Uppgifter om fall av olaglig handel, i synnerhet fall som upptäckts vid de kontroller som utförts i enlighet med artikel 26, inbegripet åläggande av sanktioner enligt artikel 27 i tillämpliga fall.
2. Kommissionen kan, om lämpligt, genom genomförandeakter fastställa formerna för överlämnandet av de uppgifter som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2.
3. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 med avseende på att ändra punkt 1 om det är nödvändigt på grund av beslut som fattats av parterna i protokollet.

Artikel 24

Rapportering från företag

1. Senast den 31 mars varje år [*Publikationsbyrån: Ange tillämpningsår för denna förordning*] ska varje företag via ett elektroniskt rapporteringsverktyg till kommissionen lämna de uppgifter som anges i bilaga VI för varje ozonnedbrytande ämne för det föregående kalenderåret.

Medlemsstaterna ska också ha tillgång till det elektroniska rapporteringsverktyget för de företag som omfattas av deras jurisdiktion.

Företagen ska registrera sig i licenssystemet innan de rapporterar.
2. Kommissionen och myndigheternas behöriga myndigheter ska vidta lämpliga åtgärder för att skydda konfidentiell information som den tar emot i enlighet med denna artikel.
3. Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa formatet och metoderna för den rapportering som avses i bilaga VI. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28.2.
4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 29 med avseende på att ändra bilaga VI om det är nödvändigt på grund av beslut som fattats av parterna i protokollet.

Kapitel VII

Genomförande

Artikel 25

Samarbete och utbyte av information

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter, inbegripet tullmyndigheter, marknadskontrollmyndigheter, miljömyndigheter och andra myndigheter med inspektionsfunktioner, ska samarbeta med varandra, med myndigheter från andra medlemsstater, med kommissionen och vid behov med administrativa myndigheter i tredjeländer för att säkerställa att denna förordning efterlevs.

När samarbete med tullmyndigheterna krävs för att säkerställa ett korrekt genomförande av ramen för riskhantering ska de behöriga myndigheterna förse tullmyndigheterna med alla nödvändiga uppgifter i enlighet med artikel 47.2 i förordning (EU) nr 952/2013.

2. När tullmyndigheterna, marknadskontrollmyndigheterna eller någon annan behörig myndighet i en medlemsstat har upptäckt en överträdelse av denna förordning ska den behöriga myndigheten underrätta miljömyndigheten eller, om detta inte är relevant, någon annan myndighet som ansvarar för verkställandet av sanktioner i enlighet med artikel 27.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga myndigheter på ett effektivt sätt kan få tillgång till och utbyta all information som är nödvändig för genomförandet av denna förordning. Denna information ska omfatta tullrelaterade uppgifter, information om ägande och ekonomisk status, eventuella miljöbrott samt uppgifter som registrerats i licenssystemet.

Denna information ska också göras tillgänglig för behöriga myndigheter i andra medlemsstater och för kommissionen när så krävs för att säkerställa att denna förordning efterlevs.

4. De behöriga myndigheterna ska underrätta behöriga myndigheter i andra medlemsstater när de upptäcker överträdelser av denna förordning som kan påverka mer än en medlemsstat. De behöriga myndigheterna ska särskilt informera de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater när de upptäcker en relevant produkt på marknaden som inte uppfyller kraven i denna förordning, så att den kan beslagtas, förverkas, dras tillbaka eller återkallas från marknaden för bortskaffande.

Tullriskhanteringssystemet ska användas för kommunikationen mellan tullmyndigheterna.

Tullmyndigheterna ska också utbyta all relevant information om överträdelser av bestämmelserna i denna förordning i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 515/97³⁴ och ska vid behov begära bistånd från övriga medlemsstater och kommissionen.

³⁴ Rådets förordning (EG) nr 515/97 av den 13 mars 1997 om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och om samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av tull- och jordbrukslagstiftningen (EGT L 82, 22.3.1997, s. 1).

Skyldighet att utföra kontroller

1. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska utföra kontroller för att fastställa om företagen fullgör sina skyldigheter enligt denna förordning.
2. Kontrollerna ska utföras enligt en riskbaserad metod som särskilt beaktar företagens tidigare regelefterlevnad, risken för att en viss produkt inte uppfyller kraven i denna förordning och all annan relevant information som erhållits från kommissionen, nationella tullmyndigheter, marknadskontrollmyndigheter, miljömyndigheter och andra myndigheter med inspektionsfunktioner eller från behöriga myndigheter i tredjeländer.

De behöriga myndigheterna ska också utföra kontroller när de förfogar över bevis eller annan relevant information, inbegripet på grundval av motiverade farhågor från tredje part, om eventuell bristande efterlevnad av denna förordning.

De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska också göra de kontroller som kommissionen bedömer nödvändiga för att säkerställa efterlevnaden av denna förordning.

3. De kontroller som avses i punkterna 1 och 2 ska omfatta besök på plats med lämplig frekvens på etableringsställen och verifiering av relevant dokumentation och utrustning.

Kontroller ska utföras utan att företaget förvarnas, utom i de fall då en förhandsanmälan krävs för att kontrollerna ska kunna genomföras på ett ändamålsenligt sätt. Medlemsstaterna ska säkerställa att företagen ger de behöriga myndigheterna all nödvändig hjälp för att dessa myndigheter ska kunna utföra de kontroller som föreskrivs i denna artikel.

4. De behöriga myndigheterna ska föra register över kontrollerna, och särskilt ange deras art och resultat, samt över de åtgärder som vidtagits vid bristande efterlevnad. Register över alla kontroller ska sparas i minst fem år.
5. På begäran av en annan medlemsstat får en medlemsstat göra kontroller eller andra formella utredningar angående ett företag som misstänks vara inblandat i olaglig transport av ämnen och produkter och utrustning som omfattas av denna förordning som är verksamma på den medlemsstatens territorium. Den begärande medlemsstaten ska informeras om resultatet av kontrollen.
6. För att kommissionen ska kunna genomföra de uppgifter som åläggs den genom denna förordning får den inhämta alla nödvändig information från medlemsstaternas behöriga myndigheter och från företag. När kommissionen begär information från ett företag ska den samtidigt sända en kopia av sin begäran till den behöriga myndigheten i den medlemsstat inom vars territorium företaget har sitt säte.
7. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att främja ett adekvat informationsutbyte och samarbete mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och mellan de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna och kommissionen. Kommissionen ska vidta lämpliga åtgärder för att skydda konfidentiell information som mottagits i enlighet med denna artikel.

Kapitel VII

Sanktioner, kommittéförfarande och utövande av delegering

Artikel 27

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska senast den 1 januari [*Publikationsbyrån: ange 1 år efter ikraftträdandet av denna förordning*] anmäla dessa regler och bestämmelser till kommissionen, samt utan dröjsmål anmäla eventuella senare ändringar som berör dem.
2. Utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter enligt direktiv 2008/99/EG ska medlemsstaterna i enlighet med nationell lagstiftning föreskriva att behöriga myndigheter ska ha befogenhet att fastställa lämpliga administrativa sanktioner och vidta andra administrativa åtgärder i samband med dessa överträdelser.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att sanktionernas nivå och typ är lämpliga och proportionella och tillämpas med beaktande av åtminstone följande kriterier:
 - (a) Överträdelsens karaktär och allvarlighetsgrad.
 - (b) Om överträdelsen är avsiktlig eller beror på försumlighet.
 - (c) Eventuella tidigare överträdelser av denna förordning som det företag som hålls ansvarigt gjort sig skyldigt till.
 - (d) Den ekonomiska situationen för det företag som hålls ansvarigt.
 - (e) De ekonomiska fördelar som kan härledas eller förväntas kunna härledas till överträdelsen.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras behöriga myndigheter kan fastställa åtminstone följande sanktioner vid överträdelser av denna förordning:
 - (a) Böter.
 - (b) Förverkan eller beslag av olagligt erhållna varor eller av företagets intäkter från överträdelsen.
 - (c) Tillfälligt upphävande eller återkallande av tillståndet att bedriva verksamhet som omfattas av denna förordning.
5. Vid olaglig produktion, import, export, utsläppande på marknaden eller användning av de ozonnedbrytande ämnen som förtecknas i bilaga I eller av produkter och utrustning som innehåller dessa ämnen eller vars funktion är beroende av dessa ämnen, ska medlemsstaterna föreskriva maximala sanktionsavgifter på minst fem gånger marknadsvärdet för de berörda ämnena, produkterna och utrustningen. Vid upprepade överträdelser inom en femårsperiod ska medlemsstaterna föreskriva maximala sanktionsavgifter på minst åtta gånger marknadsvärdet av de berörda ämnena eller produkterna och utrustningen.

Vid överträdelser av artikel 21.1 ska den potentiella klimatpåverkan återspeglas genom att koldioxidpriset beaktas vid fastställandet av en sanktionsavgift.

Artikel 28

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté för ozonnedbrytande ämnen. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 29

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 7.4, 8.7, 9.3, 16.13, 18, 19.2, 20.8, 22, 23.3 och 24.4 ges till kommissionen tills vidare [*från och med den dag då denna förordning börjar tillämpas*].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 7.4, 8.7, 9.3, 16.13, 18, 19.2, 20.8, 22, 23.3 och 24.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 7.4, 8.7, 9.3, 16.13, 18, 19.2, 20.8, 22, 23.3 och 24.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Kapitel VIII

Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 30

Översyn

Senast den 1 januari 2033 ska kommissionen offentliggöra en rapport om genomförandet av denna förordning.

Artikel 31

Upphävande

Förordning (EG) nr 1005/2009 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VIII.

Artikel 32

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 16.14, 16.15 och 17.5 i denna förordning ska tillämpas från och med

- (a) [[1 mars 2023] datum = det tillämpningsdatum som anges i Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en miljö med en enda kontaktpunkt för tullen i EU och ändring av förordning (EU) nr 952/2013 i bilagan för den del som avser ozonnedbrytande ämnen] vad gäller tullförfarandet för övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013 och export.
- (b) [[1 mars 2025] datum = det tillämpningsdatum som anges i Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en miljö med en enda kontaktpunkt för tullen i EU och ändring av förordning (EU) nr 952/2013 i bilagan för den del som avser ozonnedbrytande ämnen] vad gäller andra importförfaranden än det förfarande som avses i led a.

Utfärdad i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
[...]

På rådets vägnar
Ordförande